

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛΙΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ, ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' * ΕΤΟΣ ΚΑ' * ΤΕΥΧΟΣ 1 * ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Διμηνιαίο Περιοδικό
της Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κισάμου & Σελίνου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΚΔ'

ΤΕΥΧΟΣ 1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2006

ΙΔΡΥΤΗΣ:

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης

πρ. Κισάμου & Σελίνου κ. κ. Εἰρηναῖος

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου

Κίσαμος Χανίων Τ.Κ. 73400

Τηλ. 28220 22128 & 28220 22018

E-mail: www.imks.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:

2492

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικό σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου. **σελ. 3**

Εὐχετήριο Γράμμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κισάμου καὶ Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλόχιον, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ. **σελ. 4**

Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ.κ. Μελίτωνος ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου καὶ Σελίνου κ. κ. Ἀμφιλοχίου. **σελ. 5-7**

Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου. **σελ. 8-13**

Οἱ Δήμαρχοι τῶν Ἐπαρχιῶν Κισάμου & Σελίνου καλοσωρίζουν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ.κ. Ἀμφιλόχιον. **σελ. 14-16**

Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ.κ. Νεκταρίου ὡς ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ καὶ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας & πάσης Ἀφρικής κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ Β' κατὰ τὴν τελετὴν Ἐνθρονίσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου. **σελ. 17-19**

Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου. **σελ. 20-26**

Ὁ νέος Ἐπίσκοπος Κισάμου & Σελίνου καὶ ἐμεῖς. Τοῦ κ. Γεωργ. Πενκιανάκη. Φιλολόγου-Γυμνασιάρχου. **σελ. 17-19**

Στὴν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου. Ποίημα. Τοῦ Ἀθαν. Δεικτάκη. Ποιητοῦ. **σελ. 29**

Τὸ Χρονικό τῆς Μητροπόλεώς μας. **σελ. 30-38**

Δωρεές ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. **σελ. 39**

Τὸ παρὸν τεῦχος εἶναι ἀφιερωμένο στὰ σημαντικὰ γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα τὸ τελευταῖο διάστημα στὴν Μητρόπολή μας, δηλαδή εἰς τὴν Ἐκλογὴν, Χειροτονίαν καὶ Ἐνθρόνισιν τοῦ νέου Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ, μετὰ τὴν οἰκειοθελή παραίτησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Εἰρηναίου τὸν περασμένο Αὐγούστο. Γιά τὸ λόγο αὐτό ἡ κατανομή τῆς ὕλης ἔχει ὡς κύριο ἄξονά της τὰ παραπάνω γεγονότα.

Περαιτέρω γίνεται ἀναφορὰ μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ “Χρονικοῦ” στὰ γεγονότα τῶν τελευταίων δύο μηνῶν στὴν Μητρόπολή μας καὶ στὶς Ἐνορίες της.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Προλογικό Σημείωμα

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Κισιάμου και Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου

Χριστός και Κόσμος. Τό Περιοδικό τῆς Μητροπόλεώς μας πού ἐπί σειρά ἐτῶν, δεκαετίες πολλές, καλλιεργεῖ, στηρίζει, νουθετεῖ καί ὀδηγεῖ δεκάδες, ἑκατοντάδες ψυχές ἀδελφῶν μας ὄχι μόνον στίς ἐπαρχίες τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, τήν Κίσαμο καί τό Σέλινο, ἀλλά στήν ὅπου γῆς πατρίδα. Συνδρομητές, ἀποδέκτες καί παραλήπτες του εὐρίσκονται καί στά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα. Ἀπόδειξη καί αὐτή τῆς Οἰκουμενικότητος καί τῆς διαχρονικότητος τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἐμπνευστής καί ἰδρυτής του ποιός ἄλλος; Ὁ Πολυσεβαστος Γέροντάς μας Μητροπολίτης πρ. Κισιάμου καί Σελίνου κ. Εἰρηναῖος. Καί σέ αὐτό πρωτοπόρος καί ὁραματιστής. Ὁ ἴδιος εἶχε χωρίσει τό περιοδικό σέ δύο περιόδους. Ἡ πρώτη περίοδος περιελάμβανε τήν Α' Ἀρχιερατεία του ὡς καί τήν περίοδο τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου ἀπό Κισιάμου καί Σελίνου, Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κυροῦ Κυρίλλου καί ἡ δεύτερη περίοδος, τήν Β' Ἀρχιερατεία του, δηλαδή τήν ἐπιστροφή του ἀπό τήν Γερμανία μέχρι καί τήν ἐκούσια παραίτηση του (Αὐγούστος 2005).

1960-2005. Ὁ ἴδιος Χριστός «ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ» (Ἀποκ. 1,8) καί ὁ ἴδιος κόσμος, ὁ ἴδιος ἄνθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος, μέλος τῆς κοινωνίας αὐτῆς, πού ἀρνεῖται νά πιστέψει στό θαῦμα, γιατί ἴσως τό ἔχει καταργήσει μέσα του. Τό δημιούργημα πού, ἐν πολλοῖς, ἔχει ἀποξενωθεί ἀπό τήν ἔννοια τῆς θυσίας καί τῆς αὐταπάρνησης, πού ἔμαθε νά πνίγει τόν λυγμό του στό πῶ ἀμυδρό χαμόγελο τοῦ κέρδους. Καί ὁ Χριστός εἶναι ἐδῶ καί σήμερα καί πάντα καί εἰς τούς αἰῶνες. Καί ἐμεῖς σήμερα ἐγκαινιάζοντας τήν Γ' Περίοδο τοῦ περιοδικοῦ τῆς Μητροπόλεώς μας, τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ «**ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ**», τόν ἴδιο Χριστό καταγγέλλομε καί ὁμολογοῦμε. Τόν Χριστό πού θυσιάστηκε γιά μία ζωή χωρίς σύνορα καί διακρίσεις μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, τόν Χριστό πού πείθει τούς μεγάλους νά ἀλλάξουν καί τούς μικρούς νά μένουν νέοι γιά νά φέρνουν τίς ἀλλαγές, ἀφοῦ στό πέρασμα τοῦ χρόνου οἱ νέοι σκοπεύουν σωστά, ἀγωνίζονται ἀποτελεσματικά γιά τόν ἐρχομό τῆς Ἑλπίδας. Τόν Χριστό πού θά κρατήσῃ τίς ψυχές μας ψηλά, ἐκεῖ πού ἡ πίστη ἔχει γερά τά φτερά τῆς ἀγάπης μας, πού διακηρύσσει ὅτι μόνον οἱ ἐλεύθεροι δέν τυραννοῦν καί δέν τυραννιοῦνται. Τόν Χριστό πού εἶναι «ἡ ὑπέρ ὑμῶν θυσία, τό πρωτογέννημα τό πνευματικόν, ἡ τῆς ἀνθρωπότητος ἀπαρχή, ὁ πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν» (Κυρίλλου Ἀλεξανδρ. Γλαφυρά εἰς Λευϊτικόν, 1,3440) καί πού προσφέρεται κατά πάντα καί διά πάντα ὡς κέντρο τῆς εὐχαριστιακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἀποκατάσταση τοῦ κόσμου στό ἀρχικό του κάλλος. Τόν Χριστό πού ἀπλώνει τήν βασιλεία Του ἀνάμεσά μας κατά τήν ὑπόσχεσή Του «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστίν», (Λουκ. 17,21), πού μέσα στήν Ἐκκλησία Του «τό πολίτευμα τῶν οὐρανῶν», ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀδιάσπαστη ἐνότητα.

Αὐτόν τόν Χριστό ὁμολογοῦμε καί μαρτυροῦμε καί αὐτόν τόν ἄνθρωπο προσδοκοῦμε νά διακονήσουμε καί μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας «**Χριστός και Κόσμος**», τό ὁποῖο καί πάλιν παραδίδομε καί προσφέρομε στήν ἀγάπη σας, στήν νέα του μορφή, μέ τήν εὐχή καί τήν προσευχή τό ψηλάφισμα τῶν σελίδων καί τῶν περιεχομένων του νά εἶναι κατάθεση μαρτυρίας καί παρουσίας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά μας.

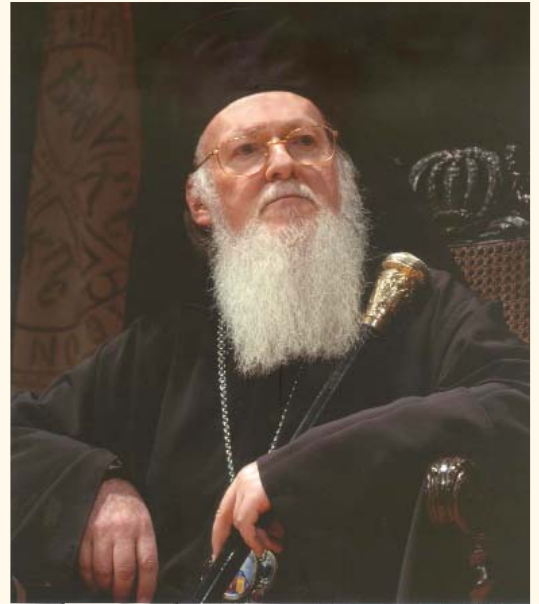
Ἐπί τῇ ἐνάρξει δέ τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τό στάδιον τῶν ἀρετῶν καί τῶν ἀγῶνων, εὐχομαι ἀπό καρδιάς εἰς ὅλους τούς ἀγαπητούς ἀποδέκτες καί ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, καρποφόρους καί νικηφόρους πνευματικούς ἀγῶνες.

Ὁ Κισιάμου & Σελίνου
Ἀμφιλόχιος

Εὐχετήριον Γράμμα

τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ πρὸς τόν Σεβ. Μητροπο-
λίτην Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον ἐπὶ τῇ
ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου.

Τὸ Ἱερωτάτω ἡμιτροφίωτι Κισάμου καί Σελίνου
κ.κ. Ἀμφιλόχιω
μετὰ θερμῆς ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τιμῆς
τὸ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

Ἱερωτάτω ἡμιτροφίωτι Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλόχιω ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου.

Ἄριθμ. Πρωτ.1076

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Κισάμου καί Σελίνου, ὑπέρτιμε καί ἔξαρχε Ἑσπερίας Κρήτης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργγέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀμφιλόχιε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρα Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Συγχαίροντες ὀλοθύμως ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καί προσωπικῶς ἐπὶ τῇ ἐπαξία ἐκλογῇ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος ὡς Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου εὐχόμεθα αὐτῇ εὐλογημένην κατὰ πάντα καί ἀγλαόκαρπον ποιμαντορίαν εἰς δόξαν Θεοῦ καί οἰκοδομήν ἐν Αὐτῷ τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῇ λογικοῦ ποιμνίου.

Ἐπὶ δέ τούτοις, τὰ κράτιστα αἰτούμεθα τῇ ὑμετέρα προσφιλεῖ Ἱερότητι παρά Θεοῦ καί ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτήν καί ἐπὶ τοὺς πιστοὺς αὐτῆς τὴν χάριν καί τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος.

Ἰβε' Ὀκτωβρίου ιζ'

Ἱερωτάτω ἡμιτροφίωτι Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλόχιω ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου.

ΟΜΙΛΙΑ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ.κ. Μελίτωνος ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλοχίου (Ἡράκλειον, 8 Ὀκτωβρίου 2005).

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κύριε Τιμόθεε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς, Ἐξοχώτατοι Ἄρχοντες τῆς Κρήτης, οἱ τιμῶντες τὴν ἡμέραν καὶ τὸ γεγονός, τὸν νέον Ποιμέναρχην καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ συχαίροντες μαζί μας καὶ μαζί του, Τίμιον πρεσβυτέριον, μετὰ χαρμοσύνων προσδοκιῶν μετέχον τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῇ ἀναδείξει ἐνός ἀκόμη ὀρθοτόμου τῆς ἀληθείας καὶ προεξάρχοντος τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως, Λαεὶ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, ἀναμένων τὰς εὐλογίας καὶ τὴν στοργὴν τοῦ νέου Ἐπισκόπου, Τέκνα τῆς Ἁγιολόγου Κρήτης καὶ ἀγαπητά τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Μητροπολίτα Κισάμου καὶ Σελίνου κύριε Ἀμφιλόχιε,

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἁγιωτάτη Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης. Χαίρει καὶ συχαίρει καὶ ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μας καὶ ἡ Μητὴρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τμῆμα ἐκλεκτόν τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐν Κρήτῃ προσφιλέτης Ἐκκλησία. Χαίρει καὶ ἀγάλλεται καὶ ὁ πιστός καὶ ἀφωσιωμένος Κρητικὸς Λαός, διότι ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Σεβασμιωτάτων Προέδρου καὶ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας ἐξελέγη, Θεοφιλέστατε, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν διακονίαν τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ λαχούσῃ σε Ἱερᾷ Μητροπόλει Κισάμου καὶ Σελίνου καὶ ἐν τῇ Ὀρθόδοξῳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ γενικώτερον.

Προερχόμενος ἐκ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀφιχθεὶς

ἐνταῦθα πρὸς συμμετοχὴν ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν ἱεράν διὰ σέ καὶ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἡμέραν ταύτην, θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχῆ νὰ σοὶ ἀπευθύνω, ἐκ μέρους καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας ὀλίγους λόγους.

Συγκεκινημένος, λοιπὸν, μέχρι βάθους καρ-

δίας μετέχω εἰς τὴν μεγάλην καὶ δικαιολογημένην χαρὰν τῆς ἐν Κρήτῃ Ἁγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἀναδείξει ἐνός ἀκόμη εὐσεβοῦς καὶ ἀξίου κατὰ πάντα Ἱεράρχου, προστιθεμένου εἰς τὴν χορείαν τῶν κατακοσμοῦντων τὴν Μεγαλόνησον ταύτην Ποιμεναρχῶν.

Ἐν πρώτοις, μεταφέρω εἰς τὴν ὑμετέραν φίλην Θεοφιλίαν τὰς θερμὰς εὐχὰς καὶ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Πατρός καὶ Πατριάρχου μας κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ καὶ τῆς περὶ Αὐτόν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια, ἀπευθυνόμενα καὶ πρὸς Ὑμᾶς, τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης διὰ τὴν μεταξύ ἀξίων συνυποψηφίων ἐπιλογήν καὶ ἀνάδειξίν σου, θεία συνάρσει, ἵνα ἀναλάβῃς τὸ βᾶρος μιᾶς ἄκρως ἀπαιτητικῆς διαδοχῆς, καὶ δὴ εἰς πολυτρόπως χαλεπούς καὶ μάλιστα καὶ ἀποκαλυπτικούς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καιρούς.

Ἡ ἐκλογή ἐνός Ἐπισκόπου ἀφορᾷ βεβαίως εἰς τὴν τοπικὴν Ἐκκλησίαν πρωτίστως. Πάντες ὅμως οἱ εἰς τὴν διακονίαν ταύτην κεκλημένοι, εἴμεθα ταυτοχρόνως διὰ τοῦ θεμελιώδους διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν θεσμοῦ τῶν Συνόδων συνεπίσκοποι καὶ συνυπη-

ρέται και τῆς ὅλης Ἐκκλησίας. Ἡ ἀναγκαία συσπείρωσις ὁλοκλήρου τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπαιτεῖ συναρωγὴν παντός δυναμένου. Καί τοῦτο γίνεται ἀντιληπτὸν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς διαφόρους Ὁρθοδόξους ἀποστολάς καλοῦνται ἐκ περιτροπῆς οἱ ἀνά τὴν οἰκουμένην Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ ραγδαίως ἐπεκτεινομένη παγκοσμιοποίηση φέρει τὴν Ὁρθοδοξίαν ὡς πίστιν καὶ ζωὴν καὶ τοὺς Ὁρθοδόξους ὡς ἄτομα καὶ ὡς Ἐκκλησίας εἰς στενωτέραν ἐπικοινωνίαν μεθ' ὅλων τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ δογμάτων καὶ μετὰ προσώπων προερχομένων ἐκ πάσης γωνίας τῆς γῆς, ὡς πείραν ἤδη ἔχετε, καὶ ὡς ἐκ τούτων καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν συλλογικὴν μελέτην τοῦ θέματος τῆς ἀλληλεπιδράσεως αὐτῶν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπιβάλλει τὸν συλλογικὸν ἀναπροσδιορισμὸν τῆς στάσεως καὶ δράσεως ἡμῶν, ὡς Ὁρθοδόξων. Διότι θέμα τοιαύτης σπουδαιότητος χρήζει τῆς συνεισφορᾶς ὅλων διὰ τὴν ὀρθοτέραν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ.

Τό ὅλον ὅμως τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει ταυτόχρονα καὶ εἰς τό ἐπιμέρους, εἰς ἐκάστην περὶ τὸν Ἐπίσκοπον τοπικὴν κοινότητα. Τυχάνει δέ πασίδηλον, ὅτι ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον πρωτίστως ἐξαρτᾶται τό κατά πόσον ἀπὸ τοῦ τοπικοῦ ἐξακτινώνονται ἐπὶ τό καθολικὸν πυρσοὶ φωτός καὶ ἐλπίδος ἢ σκιαὶ καὶ δοκιμασίαι.

Ἄν δέ τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν διὰ πάντα Ὁρθόδοξον Ἐπίσκοπον, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ἐν

Κρήτη Ἐκκλησίας τυγχάνει ἐστεφανωμένος με δύο ἀκόμη ιδιότητος. Καλεῖται νά δώσῃ μαρτυρίαν Χριστοῦ καὶ νά εἶναι ἕτοιμος καὶ διὰ τό μαρτύριον. Ἔχει τό προνόμιον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νά διακονῇ λαόν εὐσεβῆ, πιστόν, εἰρηνικόν, συγχρόνως ὅμως ἡρωϊκόν καὶ γενναῖον, διό καὶ καθίσταται καὶ ὁ ἴδιος γενναῖος καὶ ἡρῶς ὅταν αἱ περιστάσεις τό ἀπαιτήσουν. Μὴ λησμονῆς, ἀδελφέ, τό ὅτι καλεῖσαι νά διακονήσῃς αὐτόν τόν ὡραῖον Κρητικόν Λαόν τῆς ἐπαρχίας σου. Ὅποια χαρὰ καὶ ὅποια τιμῆ. Ἀκόμη μὴ λησμονῆς ὅτι καθίστασαι ἀπὸ τῆς σήμερον Ἱεράρχης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ εἶναι καὶ τοῦτο μέγα προνόμιον καὶ μεγάλη τιμῆ, ἀλλὰ καὶ ὑψίστη διακονία καὶ μαρτυρία. Καθίστασαι Ἱεράρχης τῆς ἐσταυρωμένης Κωνσταντινουπόλιτιδος Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου καλεῖσαι νά ἐκδαπανῆσαι καὶ νά συσταυρώνεσαι καὶ νά θυσιάζεσαι καθημερινῶς, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, νά ζῆς τό μαρτύριον, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἔξω νά κηρύττῃς καὶ νά ἱεουργῆς Ἀνάστασιν. Ἄλλωστε, αἱ Ἐκκλησίαι Κρήτης καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ταυτισμένοι ἀνά τοὺς αἰῶνας εἰς τὴν διακονίαν τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Εἶναι γνωσταὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἡρωϊκαὶ προσφοραὶ τῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου εἰς ἐνσκυψάσας κατά καιρούς δοκιμασίας τῆς εὐλογημένης αὐτῆς Ὁρθοδόξου γῆς.

Εὐχή μας καὶ παράκλησις πρὸς τὸν Θεόν εἶναι με τὰς ιδιότητας αὐτάς, Θεοφιλέστατε Μητροπολίτα Κισάμου καὶ Σελίνου κύριε Ἀμφιλόχιε, νά συνεχίση ἡ ἐν τῇ ἔσπερῃ τῆς Κρήτης κειμένη ἐπαρχία σου νά ἀναλάμπῃ φῶς καὶ ζωὴν καὶ μαρτυρίαν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Τό φῶς αὐτό τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ἐμπειρίας, τό φῶς τῆς ζωῆς, εἶναι τό μόνον τό ὅποῖον δύναται νά διαλύσῃ τὰ σκότη τοῦ δυτικοῦ ἀθρήσκου διαφωτισμοῦ καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ψευδεπιγράφου θρησκευτικοῦ πλάνου φωτός.

Μὴ δειλιάση ἡ καρδιά σου, ἀδελφέ, ἀτενίζουσα τό ὕψος, εἰς τό ὅποῖον ἀνήγαγε τὴν ἀρχιερατικὴν διακονίαν ὁ προκάτοχός σου πολυσέβαστος Ἱεράρχης κύριος Εἰρηναῖος. Μιμήσου τό φωτεινὸν παράδειγμά του, τὴν ἀπλότητά του, τό ἀποστολικὸν του ἦθος, τὴν ἀνεπίληπτον διαγωγὴν του, προτερήματα καὶ βιώματα ἀληθοῦς εἰρηνικοῦ καὶ εἰρηνάρχου. Ἄς εἶναι τό δυσθεώρητον αὐτό ὕψος τῆς δια-

κονίας του κλήσις διαρκής διά τήν πρός τά ἄνω πορείαν σου καί τῆς Ἱερᾶς σου Μητροπόλεως. Ἄς εἶναι τό εὖρος καί ἡ σφοδρότης τῶν δράσεων του κινήτηριος δύνამις καί διά τήν ὑμετέραν διακονίαν.

Ἐχεις πρός τοῦτο ὄριμον νεότητα, ἐμπειρίαν, γνῶσιν, λιπαράν θεολογικήν παιδείαν, ἔχεις ἀγάπην, δημιουργικότητα, θέλησιν. Ἐχεις κλήρον καί λαόν ἀφωσιωμένον εἰς τήν Ἐκκλησίαν, ἀλλά καί συνεργούς ἐγκρατεῖς περί τά τῆς Ἐκκλησίας καί τά τῆς κοινωνίας ζητήματα καί προθύμους ἀσφαλῶς νά συμπορευθοῦν μαζί σου ἐπί τά πρόσω. Ἀξιοποίησον, λοιπόν, περαιτέρω τά κληροδοτούμενα εἰς σέ ὑπό τοῦ προκατόχου σου ἀγαθά εἰς διακονίαν τοῦ πληρώματος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καί αὔξησον καί ἐμπλούτισον αὐτά, εἰς δόξαν Θεοῦ. Διαφύλαξον πρό παντός, παρακαλῶ, καί ἐνίσχυσον ἔτι μᾶλλον τά ἐν τῇ Ἱερᾷ σου Μητροπόλει εὐαγῆ Ἰδρύματα, μάλιστα δέ τήν καί παγκοσμίως γνωστήν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία, ἐπί μίαν τεσσαρακονταετίαν σχεδόν παρέχει «ζῶσαν καί ἀκεραίαν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ». Κοινή, ἄλλωστε, ἡ πορεία, κοινόν τό μαρτύριον, κοινή ἡ χάρις, κοινά τά παλαίσματα καί οἱ ἀγῶνες ἐδῶ εἰς τήν Κρήτην. Πορεύου, λοιπόν εἰς τήν ἔμπροσθέν σου διανοιγομένην ὁδόν διακονίας καί προσφορᾶς. Γίνου πράγματι τύπος καί τόπος Χριστοῦ. Κάτεχε τόν τόπον σου. Νά θυσιασθῆς διά τόν λαόν σου. Νά συνεργασθῆς μέ τούς προσφιλεῖς ἀδελφούς σου τούς ἐν Κρήτῃ Ἱεράρχας διά τήν εὐστάθειαν τῆς Ἀγιωτάτης ταύτης Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τό κόσμημα τῆς Μητρῶς Ἐκκλησίας καί τό πολύτιμον διάδημα τῆς μαρτυρίας αὐτῆς.

Ὁ Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἔτοιμος ἀνά πᾶσαν στιγμήν εἰς διακονίαν, εἰς προσφοράν, εἰς θυσίαν καί δέν φοβεῖται οὔτε τό μικρόν ποιμνιον, οὔτε τό γεῶδες καί ἄγονον πολλακίς τῆς γῆς, οὔτε τάς ποικίλας περιστάσεις καί τούς πειρασμούς τῶν συγχρόνων καιρῶν. Ἀποβλέπει πρός τά ἄνω, ἔνθεν τό φῶς, ἡ εἰρήνη, ἡ σωτηρία, ἡ ἀνάστασις. Νά μιμηθῆς τό παράδειγμα τῶν ἁγίων μορφῶν, Ἱεραρχῶν σεπτῶν τῆς

Κρήτης καί τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Μή λησμόνει ἀδελφέ, ὅτι τό ἔλαιον τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀκοιμήτου κανδήλας θά εἶναι ἡ παρηγοριά σου, ἡ κατευθυντήριος γραμμή σου, ὥστε νά λησμονῆς τά σκότη καί τούς σταυρούς, τούς ὁποίους συνεπάγεται ἡ ἐπίγειος ζωή καί νά ἴστασαι σταθερός ἔχων πάντοτε ἀνημμένον τόν λύχνον τῆς πίστεως καί τῶν παραδόσεων τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας.

Οὐδεῖς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ ἀγαπητή Θεοφιλία σου, θά ἀξιοποιήσῃ πλήρως τάς εἰς τήν ἐπαρχίαν αὐτῆς δυνατότητας. Θά ἀξιοποιήσῃ ἐπίσης τήν πασιφανῆ ἀναγνώρισιν καί ἀγάπην τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Κρήτης, τήν στήριξιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καί ἐν γένει τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καί τήν ἀπό τῆς Μητρῶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας ἐμπιστοσύνην καί εὐλογίαν. Προβλέπομεν βασίμως ὅλοι, ὁ Πατριάρχης μας, ἡ ἀναδείξασά σε Ἱεραρχία καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά πορευθῆς καί θά διακονήσῃς τόν ἐμπιστευθέντα εἰς σέ λαόν τοῦ Θεοῦ κατά τό θέλημα τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Ἁγίου Θεοῦ, ὑπό τήν σκέπην τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας καί πάντων τῶν Κρητῶν Ἁγίων, τῶν ὁποίων τήν σύναξιν καί ἱεράν μνήμην προχθές ἐωρτάσαμεν.

Εὐχόμεθα ὅλοι ὀλοκαρδίως, καί μεταφῆρω καί τάς σεπτὰς εὐχάς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί τῆς περί αὐτόν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως λαμπρύνῃς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν δι' ἔργων ἀγαθῶν.

Καί νῦν, ἀδελφέ, ἴστασαι ἐνώπιον τοῦ Θυσιαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Πρόσελθε ἵνα λάβῃς παρά τῶν ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τήν Θεῖαν Χάριν, ἡ ὁποία θά θεραπεύσῃ καί θά ἀναπληρώσῃ τά ἐλλείποντά σοι, θά σοι καταστήσῃ ἀπόστολον καί θά σοι δωρήσῃ δύναμιν ἐξ ὕψους καί εὐλογίαν καί χάριν, ἵνα καταστῆς Ἐπίσκοπος τέλειος, ὀρθοτομῶν πάντοτε τόν λόγον τῆς τοῦ Κυρίου ἀληθείας, διδάσκων, βοηθῶν, ἀναλισκόμενος ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ λαοῦ. Πρόσελθε, ὁ Κύριος σέ ἀναμένη νά σε στεφανώσῃ.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
(Ἡράκλειον, Ἰ.Ν. Ἁγ. Μηγᾶ 8-10-2005)

Ὁ Ντοστογιέφσκι στοὺς Ἀδελφούς Καραμάζωφ ἀναφέρει μία λαϊκὴ ἱστορία πού ἄκουσε κάποτε σχετικὰ μέ μία ἡλικιωμένη γυναίκα πού δέν ἔζησε σωστά καί μετὰ θάνατο βρέθηκε σέ μία λίμνη ἀπό φωτιά. Ὁ φύλακας Ἄγγελος τῆς προσπαθοῦσε νά κάνει ὅτι μπορούσε γιά νά τή βοηθήσει. Ἡ μόνη καλή πράξη ὅμως πού θυμόταν ὅτι ἔκανε ἡ γυναίκα ὅταν ζοῦσε, ἦταν ὅτι εἶχε δώσει κάποτε ἀπό τόν κῆπο τῆς ἓνα κρεμμύδι σέ μία ζητιάνα. Πῆρε λοιπόν ὁ ἄγγελος τό κρεμμύδι, εἶπε στήν γυναίκα νά πιαστῆ ἀπ' αὐτό κι ἄρχισε νά τήν τραβᾷ ἔξω ἀπό τήν λίμνη. Μέσα στή λίμνη ὅμως δέν ἦταν μόνη τῆς. Ὅταν οἱ ἄλλοι εἶδαν τί συνέβαινε, μαζεύτηκαν τριγύρω καί κρεμάστηκαν πάνω τῆς μέ τήν ἐλπίδα νά συρθοῦν κι αὐτοί ἔξω μαζί τῆς. Τότε ὅμως ἡ γυναίκα μέ τρόπο καί ἀγανάκτηση ἄρχισε νά τοὺς φωνάζει. Ἀφῆστε μέ, φώναζε. «Ἐμένα τραβᾷ ἔξω, ὄχι ἐσᾶς, δικό μου εἶναι τό κρεμμύδι, ὄχι δικό σας». Τή στιγμή πού τό εἶπε αὐτό, τό κρεμμύδι ἔσπασε στά δυό καί ἡ γυναίκα ἔπεσε πίσω, μέσα στήν λίμνη. Ἐάν ἡ ἡλικιωμένη γυναίκα ἔλεγε μόνο, «δικό μας εἶναι τό κρεμμύδι», δέν θά ἀποδεικνυόταν ἄραγε ἀρκετά δυνατό γιά νά τοὺς τραβήξει ὅλους ἔξω ἀπό τή φωτιά; Ὡς χριστιανοί ἄραγε εἴκοσι αἰῶνες ἀργότερα, πόσο ἀπεγνωσμένα χρειαζόμαστε νά ἀνακτήσουμε αὐτή τήν αἴσθησι τῆς κοινωνίας, νά ξαναμάθουμε νά μοιραζόμαστε τό κρεμμύδι; Μήπως ξεχνοῦμε πῶς ἡ προσευχή πού ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μᾶς δίδαξε

ἀρχίζει μέ τό «Πάτερ ἡμῶν» καί ὄχι μέ τό «Πάτερ μου»;

Σεβασμιώτατε Γέροντα Μητροπολίτα Φιλαδελφίας κ.κ. Μελίτων, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κ. Τιμόθεε, Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα πρῶν Κισάμου & Σελίνου κ. Εἰρναῖε, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ρόδου κ. Κύριλλε, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Ὀλύμπου κ. Ἄνθιμε, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Κνωσοῦ κ. Εὐγένιε, Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑφυπουργέ Δημοσίας Τάξεως κ. Μαρκογιαννάκη, Ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Κύριε Περιφερειάρχη Κρήτης, Κύριε Γενικέ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἀναπτύξεως, Κύριε Νομάρχη Χανίων, Κύριοι Δήμαρχοι, Ἅγιοι Πρωτοσύγκελλοι, Καθηγούμενοι, εὐλαβέστατοι Πρεσβύτεροι καί Διάκονοι, Ὅσιώτατες Μοναχές, Στρατηγέ μου, Ἀξιότιμοι Ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Ἀεροπορίας, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας καί Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης, κ. Προϊστάμενοι Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί Χριστιανοί, ἐκλεκτή συμπανηγυρίζουσα ὁμήγυρις,

Γνωρίζω πῶς ἐτούτη τή μοναδική καί ἀνεπανάληπτη γιά τήν Ἐκκλησία μά καί τήν προσωπική μου ζωή ἱερή ὥρα καί στιγμή, εἴθισται νά ἀκούγονται λόγοι θεολογικοί καί ὄχι στοχασμοί καί ἀναζητήσεις. Ἐπιτρέψατέ μου ὅμως, σεβόμενος ἀπόλυτα τό εἴθισμένο καί παραδεδεγμένο, νά εἶμαι περισσότερο αὐθόρμητος καί λιγότερο τυπικός καί νά καταθέσω ὄχι δικές μου ἀνεπαρκεῖς θέσεις καί σκέψεις, ἀλλά νά δανειστῶ βιώματα καί ἐμπειρίες ἄλλων, ἱκανοτέρων καί ἀξιοτέρων ἐμοῦ, πού ὅμως ἀπόλυτα μέ ἐκφράζουν καί καθρεπτίζουν πιστεύω τήν ἀλήθεια τοῦ νῦν γίνεσθαι. Γιατί, ὅπως σημειώνει καί ὁ π. Σμέμαν, αὐτό πού ἀναζητᾷ τελικά αὐτός ὁ «σύγχρονος ἄνθρωπος», ὁ πολιτισμός καί ἡ κοινωνία του, δέν εἶναι μία Ἐκκλησία πού θά τόν ὑπηρετοῦσε υἰοθετώντας τή δική του «εἰκόνα», ἀλλά μία Ἐκκλησία πού θά ἐκπληρώνει τή θεϊκή Τῆς ἀποστολή μέ τό νά εἶναι παντοῦ καί πάντοτε θεοφάνεια, δῶρο καί μετάδοσι τοῦ αἰωνίου μυστηρίου τῆς σωτηρίας. Καί αὐτή Τῆς ἡ φανέρωσι, ἀποκαλύπτει στόν ἄνθρωπο τήν ἀληθινή του φύσιν καί προορισμό. Μιά Ἐκκλησία, δηλαδή, ἀποκάλυψη ἐκείνης τῆς Πατρικῆς Ἀγάπης πού ὁ Θεός ἐξέχεεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Μιά Ἐκκλησία πού χωρίς τήν ἀγάπην τίποτα νά μὴν εἶναι «ἔγκυρο», ἐπειδή τίποτα δέν εἶναι δυνατόν.

Καί τοῦτο γιατί τό περιεχόμενο τῆς Εὐχαριστίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἀγάπη, καί μόνο μέσα ἀπό τήν ἀγάπη μποροῦμε νά γίνουμε μέτοχοι καί κοινωνοί τῆς. Μιά Ἐκκλησία πού νά θυμίζει στόν ἄνθρωπο πώς γιά τήν ἀγάπη αὐτή δέν εἶμαστε ἱκανοί, τήν Ἀγάπη αὐτή τήν χάσαμε, ὅμως αὐτή τήν ἀγάπη μᾶς χάρισε ὁ Χριστός καί τό δῶρημα αὐτό εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Γιατί ἀκριβῶς ἡ Ἐκκλησία συναποτελεῖται μέσα ἀπό τήν ἀγάπη καί βρίσκεται στόν κόσμο αὐτό γιά νά «μαρτυράει» τήν

Ἀγάπη, νά τήν κάνει παρούσα, ἀφοῦ μόνο ἡ Ἀγάπη δημιουργεῖ καί μεταμορφώνει, ἀποτελεῖ λοιπόν τήν ἴδια τήν «ἀρχή» τοῦ μυστηρίου». Γιά τοῦτο καί τό χριστιανικό βίωμα εἶναι αὐθεντικό ὅταν ἀγαποῦμε περισσότερο τόν σταυρό ἀπό τήν ἄνεση, τόν ἀγῶνα ἀπό τήν νίκη, ὅταν ζοῦμε τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὡς πιά πραγματική ἀπό τά γεγονότα τῆς ἱστορίας, ὅταν ἡ πίστη μᾶς εἶναι πιά δυνατή ἀπό τόν ὀρθό λόγο μᾶς. Ὅταν διακρίνουμε τήν ἀλήθεια πιά πολύ μέσα στά μυστήρια ἀπ' ὅσο σέ αὐτά πού κατανοοῦμε, ὅταν στίς δυσκολίες μᾶς εἶμαστε περισσότερο προσευχόμενοι καί λιγότερο σκεπτόμενοι, ὅταν διαπιστώνουμε ὅτι ἡ χάρις εἶναι πιά ἀποτελεσματική ἀπό τόν ἀγῶνα μᾶς, ὅταν ὁ ἀδελφός εἶναι πιά πλησίον ἀπό τόν ἑαυτό μᾶς, ὅταν μποροῦμε νά διακρίνουμε τί εἶναι μάταιο καί τί γνήσιο, ὅταν ποθοῦμε τόν θάνατο πιά πολύ ἀπ' τή ζωή.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ πραγματικότητα τοῦ σήμερα; Μήπως στίς σύγχρονες προκλήσεις ἀντί νά διακρίνουμε μία ἀγάπη πού ἐλευθερώνει ἐμεῖς δουλικά ἐπιμένουμε σέ νομικές σχολαστικότητες πού πνίγουν τή Χάρη ἢ σέ ἐκκοσμημένους συμβιβασμούς πού ἐντελῶς τήν ἀπομακρύνουν; Μήπως, ἀντί νά λειτουργοῦμε ὡς ἀφανῆ κύτταρα τοῦ πνευματικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἐμεῖς βλέπουμε τήν Ἐκκλησία ὡς σωματεῖο μέ μέλη, καταστατικό, δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις, τό ὁποῖο ἔχει ἀνάγκη περισσότερο τῆς δικῆς μᾶς βοήθειας παρά τῶν ἄλλων; Μήπως γι' αὐτό καί τελικά ἀντί νά ζοῦμε μέσα στήν Ἐκκλησία σάν σέ μόνιμο τάφο πού κυοφορεῖ τήν ἀνάστασή μᾶς, μέ βαθιά ταπείνωση, διάθεση θυσίας, ὑποχωρητικότητα, τιμή καί ἀναγνώριση τῶν ἄλλων, ἀνεκτικότητα, πίστη στή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί μόνον, ἐμεῖς συμπεριφερόμαστε ὡς προσωρινοί, μέ ἐπίγεια προοπτική, διεκδικήσεις καί δικαιώματα, ἀνεξέλεγκτες εὐαισθησίες, κρυπτοεγωισμούς, ψευτοὑποκρισίες καί μικροϊδιοτέλειες, ἀνασφάλειες, ὑπεροπτικά αἰσθη-

ματα, ἀνερμήνευτους συμβιβασμούς, ψυχολογικές μιζήριες καί ἀδικαιολόγητη ἐγκωσμιότητα; Μήπως τό ψέμα στόν ἑαυτό μᾶς, οἱ μή πειστικές δικαιολογίες, ἡ δυσκολία νά δεχθοῦμε κάποια κριτική καί ἡ παράλληλη προθυμία καί εὐκολία νά κρίνουμε ἐντελῶς ἐπιπόλαια καί συνήθως σκληρά καί ἄκαρδα τούς πάντες καί τά πάντα, ὑποδηλώνουν μία ἔνοχη μωπικότητα πού πανηγυρικά πιστοποιεῖ τήν ἀνεπίτρεπτη ἀνελευθερία μᾶς; Μήπως τελικά ἔτσι κινδυνεύουμε νά καταντήσουμε χρι-

στιανοί πού προσπαθοῦν μόνοι τους νά κατορθώσουν κάτι καί δυσκολεύονται νά ἐμπιστευτοῦν τόν ἑαυτό τους στή Χάρη τοῦ Θεοῦ; Χριστιανοί πού ἀγωνιζόμαστε μόνοι μᾶς νά ἀνακαλύψουμε τά μυστικά Του καί ὄχι πού ὑπομονετικά προσδοκοῦμε νά μᾶς ἀποκαλυφθεῖ ἡ δόξα Του; Χριστιανοί πού ψάχνουμε γιά ξεκούραση καί γαλήνη καί ἀγνοοῦμε τό βίωμα τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης; Χριστιανοί ὅπου ὅταν προφέρουμε τήν λέξη «ἀγάπη» ἐννοοῦμε περισσότερο κάποια ἐγωιστική συμπάθεια ἢ μία παθολογική προσκόλληση, διότι ἀρνούμαστε μέσα τῆς νά διακρίνουμε τήν ἀνοχή τοῦ ἄλλου ἢ τήν ὑπομονή γιά τόν ἀδελφό ἢ τό τῆμα τῆς θυσίας ἀντί γιά τό ξεγέλασμα τῆς ὅποιος φίλαυτης ἀπόλαυσης; Καί ἂν λειτουργοῦμε τή ζωή μᾶς ἔτσι τότε πώς νά βιώσουμε παρούσα τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Πῶς νά βιώσουμε τήν Θεῖα Λειτουργία ὡς εἴσοδο στήν Οὐράνια Βασιλεία πού γι' αὐτό τόν κόσμο παραμένει μελλούμενη, ἀλλά γιά τήν Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό ἀληθινό Της μυστήριο, τήν ἀρχή, τήν προεικόνιση καί τήν παρουσία Της; Πῶς νά κατανοήσουμε τήν Θεῖα Εὐχαριστία ὡς τό πέρασμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο στούς οὐρανοῦς, ὡς τήν πράξη ἐκείνη πού τήν πληρώνει, πού τήν μεταβάλλει σ' αὐτό πού ὄντως εἶναι, σέ εἴσοδο, ἄνοδο, κοινωνία; Μήπως τελικά αὐτό τό «μοίρασμα» τοῦ κρεμμυδιοῦ μπορεῖ νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τήν ἀνυπαρξία τοῦ ἐγῶ μᾶς; Ἴδου λοιπόν ἡ ἀποστολή τῆς Ἱερωσύνης στόν κόσμο. Νά ἐκκλησιοποιήσῃ τόν κόσμο, νά κάνει, δηλαδή, τόν κόσμο Ἐκκλησία καί τά ἄτομα τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας νά γίνουν πρόσωπα καί μέλη Της καί νά συμμετέχουν στή ζωή τῆς Παναγίας Τριάδος «μετά πάντων τῶν ἁγίων». Γι' αὐτό ἡ Ἱερωσύνη εἶναι «τό πάντων ἀγαθῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναβεβηκός» (Γρηγόριος Θεολόγος), διότι «τελεῖται μέν ἐπί τῆς γῆς, τάξιν δέ ἐπουρανίων ἔχει ταγμάτων» (Τερτυλιανός). «Θεῖον χρῆμα καί ὄντων ἀπάντων τό τιμώτατον» (κατά τόν Ἄγ. Ἱερώνυμον), εἶναι,

δηλαδή, ή συνέχιση τής παρουσίας καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ διά τής Ἐκκλησίας. Ἦδη ή «Εὐλογημένη ή Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» ἔχει ἀνοίξει τήν Ὁραία Πύλη τοῦ μυστηρίου τής Θείας Εὐχαριστίας καί τής Ἱερωσύνης. Σέ λίγο τό Ἅγιο Θυσιαστήριο θά καλυφθεῖ ἀπ τό πῦρ τής Πεντηκοστῆς. Τό πῦρ ἐκεῖνο πού θά θεραπεύσει, δηλαδή, θά τελειοποιήσει μέ τό νά ἀναπληρώσει-συμπληρώσει τίς ἐλλείψεις τοῦ εἶναι μου καί τά ἀσθενῆ τοῦ μέσα τής ψυχῆς μου κόσμου. Τό πῦρ ἐκεῖνο πού θά μέ καταστήσει διάδοχο τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀπόστολο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Σταυροῦ καί τής Ἀναστάσεως στό νῦν τής ἱστορικῆς πορείας τής Ἐκκλησίας μας. Γι' αὐτό καί ἐγώ ὁ ἁμαρτωλός καί ἀνάξιος τοῦ Κυρίου μας δοῦλος «μετά τῶν θαυμάτων Του διηγούμενος, συνεχόμενος φόβω, βόθῳ ἐν καταλύσει».

«Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ» ὅτι Σύ εἶσαι ὁ κατ' ἐξοχήν Ἀρχιερεύς, ὁ Μέγας Ἀρχιερεύς τής Ἐκκλησίας, γι' αὐτό καί ὁ Σωτήρας Της. «Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ» πώς τό Πανάγιο Πνεῦμα «ὅπου θέλει πνεῖ» (Ἰωαν. 3,8). Ὅποιον θέλει καλεῖ ὁ Παράκλητος στήν ἀρχιερωσύνη, ἀσφαλῶς «οὐ διά τās δικαιοσύνας του, ἀλλά διά τὰ ἐλέη Σου Κύριε καί τούς οἰκτιρμούς Σου».

«Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ» πώς ή Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία μας εἶναι τό «γεώργιον» καί ή «οἰκοδομή» τοῦ Θεοῦ (Α' Κορινθ. 3,9). Πῶς ἐκεῖ τό δάκρυ τῶν ὁσίων καί τό αἷμα τῶν μαρτύρων. Εἶναι τό Πανάχραντο Θεανθρώπινο Σῶμα Σου πού Σαρκώθηκε, Σταυρώθηκε καί Ἀναστήθηκε γιά νά βιώνεται στό ἐξῆς στίς διαστάσεις τής «καινῆς κτίσεως» (Β' Κορινθ. 5,17) τοῦ Ἀπ. Παύλου ἢ τής «παρεμβολῆς τῶν ἁγίων», ὅπως ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης στήν Ἀποκάλυψη. Καί τής «κτίσεως» καί τής «παρεμβολῆς» τό κέντρο εἶναι ή Θεία Εὐχαριστία.

«Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ» πώς οἱ Ἱεροί Κανόνες εἶναι τό Πηδάλιο τής Ἐκκλησίας Σου καί ή Συνοδικότητα «ή ἀκατανίκητη ἔκφραση τής ἀγά-

πης πρὸς τήν ἐνότητα». Πῶς ή Ἐκκλησία δέν χρωστάει ἀξιώματα σέ κανένα. Οἱ πάντες ὀφείλουμε ὑπακοή σ' Αὐτήν. Ἐκεῖνη εἶναι πού μᾶς σώζει καί κανένας ἀπό μᾶς δέν εἶναι σέ θέση νά τή σώσει. Ἐξάλλου ὁ Θεάνθρωπος Χριστός γι' Αὐτήν ἔδωσε τά πάντα καί γιά τόν ἑαυτό Του κράτησε ἕναν Σταυρό «καταλλαγῆς σύμβολον».

«Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ» ὡς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ὀφείλει νά εἶναι «ἀνεπίληπτος, νηφάλιος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, μή πλῆκτης, μή αἰσχροκερδής, ἀλλ ἐπιεικής, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος...» (Α' Τιμ. 3,2-3).

«Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ» πώς ή ἱερωσύνη, καί εἰδικότερα ή ἀρχιερωσύνη, εἶναι μυστήριο. Εἶναι ὅμως καί κριτήριο, ἀλλά εἶναι καί μαρτύριο. Ὡς μυστήριο ἀπαιτεῖ πίστη καί εὐλάβεια. Ὡς κριτήριο ζητεῖ καθαρότητα καί φόβο Θεοῦ. Ὡς μαρτύριο θέλει ἠρωϊσμό καί αὐταπάρνηση. Δέν ξέρω τί ἀπ' ὅλα αὐτά διαθέτω. Ὅμως ὁμολογῶ τήν ἀγνή διάθεση, τήν εἰλικρινή πρόθεση καί τήν ἀνιδιοτελή προαίρεση. «*Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;*»

Μόνον, ἐπιτρέψτε μου, Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κ. Τιμόθεε, τήν ἱερή ἐτούτη ὥρα, νά ἐκφράσω εὐγνωμοσύνη καί εὐχαριστίες. Τήν ἄπειρο εὐγνωμοσύνη καί δοξολογία μου πρὸς τόν ἐν Τριάδι προσκυνητό Θεό, τόν ἀξιώσαντά με τοιαύτης τιμῆς καί χάριτος. Γιά ὅλα «δοξάζω τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ τήν δύναμιν καί Πνεύματος Ἁγίου ὑμνῶ τήν ἐξουσίαν». Νά ἐκφράσω τό δάκρυ τής εὐχαριστίας καί τής ἀπείρου εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Ὁδηγήτρια, τήν Παναγία τής Γωνίας, τήν προστάτιδα τής Μονῆς μου καί τήν Ὁδηγήτρια τής ζωῆς μου, τήν προστάτιδα καί εὐεργέτιδα τής ἐμῆς ἀναξιοτήτος, ή Ὅποία ἀγκάλιασε ὑπερεκπερισσοῦ τήν ὅλη διακονία μου. Ἦταν καί εἶναι ἕνα θαῦμα τό πῶς στήριξε καί στηρίζει τήν ζωή μου, πῶς παρενέβαινε κάθε φορά πού τό γόνυ μου κάμπτονταν μπρο-

στά στό πλῆθος τῶν πειρασμῶν καί τῶν δυσκολιῶν, πῶς ἐφανερώναε τίς ἀποδείξεις τῆς εὐστοργίας καί τῆς ἀγάπης Της πάσας τās ἡμέρας. Θά Τῆς εἶμαι εὐγνώμων καί γιά τίς παλαιές εὐεργεσίες, ἀλλά καί γιά τήν ἔσχατη.

Καί νῦν, Πολυσέβαστε Γέροντα Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, κλίνω γόνυ καί στρέφω τόν νοῦν καί τήν καρδίαν μου πρός τό μαρτυρικό Φανάριον, τόν τόπο τοῦ μαρτυρίου καί τῆς μαρτυρίας, τήν Πόλιν, τόν τόπο τῆς Ρωμισσύνης καί τῆς Ὁρθοδοξίας, τό πάνσεπτο Ἱερό Κέντρο τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον ὡς ἀκοίμπος κανδήλα ἐκπέμπει «Φῶς Χριστοῦ», τό φῶς τοῦ κόσμου καί ἐν πρώτοις μνημονεύω τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, τοῦ πρωτεύθυνου, πρωτόθρονου καί πρωτοκορυφαίου, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, πρός τόν Ὅποῖον δηλώνω τόν ἀνυπόκριτο σεβασμό μου, τήν ὑϊκή μου ἀφοσίωση καί τήν ἕως ἐσχάτων ὑπακοή μου, εἰς τό Σεπτόν πρόσωπόν Του ὡς καί τόν ἱερό θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἡ παρουσία ἑνός ἐκ τῶν πλέον ἀξιωτέρων, ἱκανότερων καί πολυτιμότερων Ἀρχιερέων πού κοσμοῦν τόν Οἰκουμενικό Θρόνο, Ὑμᾶς Σεβασμιώτατε Γέροντα Ἅγιο Φιλαδελφείας, ἐρχόμενος ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀειφώτου καί τηλαυγεστάτου Φαναρίου, ὑπενθυμίζει τό χρέος, ἀλλά καί μοῦ δίδει τήν μεγάλην χαρά νά Σᾶς εὐχαριστήσω καί διά ζώσης, ἐκ μέσης καρδίας, καί νά ἐκφράσω τήν βαθυτάτη εὐγνωμοσύνη μου, ὡς καί τίς ἄπειρες εὐχαριστίες μου πρός τό Σεπτό πρόσωπόν Σας γιά τά ὅσα, καί εἶναι πολλά, πολύτιμα καί ἀκριβὰ, πλουσιοπάροχα μοῦ προσφέρει ἡ Πατρική Σας ἀγάπη. Θέλω δέ νά γνωρίζετε ὅτι οὐδέποτε θά γίνω λήσμων αὐτῆς τῆς μεγάλης Σας πατρικῆς ἀγάπης.

Εὐγνωμοσύνη καί εὐχαριστίες ὀφείλω πρός τούς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς τούς ἀπαρτιζόντας τήν Ἱεράν Ἐπαρχιακὴν Συνόδον τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, γιά τήν μεγίστην πρός τήν ἐλαχιστότητά μου τιμή, αὐτήν τῆς ἀναδειξεως διά τῆς τιμίας ψήφου τῶν εἰς τό μέγιστο τῆς Ἀρχιερωσύνης Ὑπουργήμα, ἐν μέσῳ πολλῶν ἀξίων καί ἱκανῶν

συμπρεσβυτέρων ἀδελφῶν. Ἐπιθυμῶ ὅμως, Σεβασμιώτατε Ἅγιο Κρήτης, νά στραφῶ ἐτούτη τήν ὥρα καί πρός τό πρόσωπό Σας καί νά ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου ὄχι μόνον διότι διά τῶν Τιμίων χειρῶν Σας ἐντός ὀλίγου θά μοῦ μεταδώσετε τόν τρίτον τῆς Ἱερωσύνης βαθμόν, ἀλλά καί δι' ὅλα τά ἀγαθὰ καί καλά πού ἐπὶ τρεῖς καί πλέον δεκαετίες προσφέρετε στήν Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, ὡς ὁ πρῶτος αὐτῆς ἐπίσκοπος ἀπό τήν θέση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ σύνεση, ἡ σοφία, ἡ βαθιά πίστη καί ἡ σωφροσύνη πού Σᾶς διακρίνουν ἀποτελοῦν ἐχέγγυα, ἀλλά καί λόγους οὐσιαστικούς διά τῶν ὁποίων πηδαλιουχεῖται τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης σέ ἀπάνεμα καί ἀσφαλῆ λιμάνια. Ὁ Ἅγιος Θεός νά Σᾶς χαρίζει ἔτη πολλά.

Εὐχαριστίες καί εὐγνωμοσύνη ἐκφράζω καί πρός Ὑμᾶς Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖε, διότι ποτέ δέν ξεχνῶ πῶς Σεῖς μέ εἰσαγάγατε εἰς τά ἐνδότερα τοῦ Θουσιαστηρίου διά τῆς εἰς διάκονον καί ἐν συνεχείᾳ εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας πού ἔλαβα ἀπό τά Τίμια χέρια Σας. Πολύτιμη κληρονομιά οἱ συμβουλές καί οἱ διδαχές Σας, στήριξαν τά πρῶτα δειλά βήματα τῆς μοναχικῆς καί ἱερατικῆς διακονίας μου καί στηρίζουν μέχρι σήμερα τήν πορεία μου, ἰδιαίτερος σέ ὄρες θλίψεων καί δοκιμασιῶν. Κυρίως ὅμως τό παράδειγμά Σας μέ δίδαξε τήν ἀξία τῆς ἀπλότητος, τό μεγαλεῖο τῆς ταπεινώσεως, τόν πλοῦτο τῆς εἰλικρίνειας καί τῆς ἀνιδιοτέλειας, ἀφοῦ καθημερινά ἀνακάλυπτα «ἔργω καί λόγῳ» τί σημαίνει ἓνας ἐπίσκοπος νά «θύει τήν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων». Σᾶς εὐχαριστῶ εὐγνωμόνως γιά ὅσα φυτέψατε στήν ψυχὴ μου. Ἐπιτρέψτε μου μαζί μ' Ἐσᾶς νά εὐχαριστήσω καί τόν ἱερό κλῆρο καί τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν Σας, τούς εὐλαβέστατους λευῖτες κληρικούς Σας, οἱ ὁποῖοι ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς παρουσίας μου εἰς τήν Θεόσωστο Μητρόπόλῃ Σας μέ δέχθηκαν ὡς ἀδελφό καί μοῦ χάρισαν περισσή ἀγάπη. Τούς εὐχαριστῶ, τούς εὐγνωμονῶ ὅλους καί ποτέ δέν τούς λησμονῶ.

Εὐχαριστίες ὀφείλω καί εἰς Ὑμᾶς Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖε, διὰ τήν ἀγαστή καί γόνιμη συνεργασία τῆς παρελθούσης διετίας ὡς Διευθυντοῦ-Σχολάρχου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης. Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν πολύτιμη βοήθεια, τήν συμπαράσταση καί συνοδοιπορία Σας στό δύσκολο ἔργο τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, ἑνός χώρου πολυπάθου, μὰ καί ἰδιαίτερα εὐλογημένου. Ἀδυνατεῖ σ' ἀλήθεια ἡ γλῶσσα μου νά περιγράψει τόν πλοῦτο τῶν ἀνθέων πού συγκροτοῦν τήν ἀνθοδέσμη τῶν εὐγνωμόνων συναισθημάτων μου γιά Σᾶς.

Τί νά εἶπω δι' Ὑμᾶς βαθυσέβαστε προκάτοχέ μου, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Γέροντα Εἰρηναῖε; Φτωχοὶ οἱ λόγοι νά ἐκφράσουν τούς παλμούς τῆς καρδιάς καί γίνονται ἀκόμα φτωχότεροι μπροστά στό μεγαλεῖο τῆς διανοίας καί τῶν ἔργων Σας. Κατευθυντήριες γραμμές καί ὁδούς στή νέα

μου διακονία θά ἔχω τὴν σύνεση καὶ τὴν σοφία σας, τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν εὐρύτητά σας, τὴν ἐπιείκεια καὶ τὴν πραότητα σας, τὴν ἀνεξικακία καὶ τὴν φιλοστοργία σας, πείρα τῶν ὁποίων ἔλαβα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναστροφῆς μου μαζί σας. Ὁ Ἅγιος Θεός νά Σᾶς χαρίζει ὑγεία ἀκλινῆ γιά νά συνεχίζετε ἐπί μακρόν τὴν εὐεργετική γιά τὴν Ἐκκλησία πορεία Σας, γιά νά μᾶς στηρίζετε, νά μᾶς ἐμπνέετε, νά μᾶς καθοδηγεῖτε.

Εὐχαριστῶ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ρόδου κ. Κύριλλον ὡς καὶ τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ὀλύμπου κ. Ἄνθιμον, οἱ ὅποιοι μὴ φειδόμενοι κόπου καὶ χρόνου ἀφήσατε τίς Θεοφρούρητες Ἐπαρχίες Σας καὶ θελήσατε νά γίνετε κοινωνοὶ τῆς μεγάλης μου χαρᾶς. Ἄς ἔχω τὴν εὐχή Σας.

Μέ αἰσθήματα βαθιάς εὐγνωμοσύνης εὐχαριστῶ τόν σεβαστό Ἡγούμενο ὡς καὶ ὄλους τοὺς πατέρες καὶ ἀδελφούς συμμοναστές τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας μου, τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς Κολυμβαρίου, γιά τὴν ἀγάπη, τὴν προσευχή καὶ τὴν συμπαραστάσή τους καθ' ὅλα τὰ χρόνια τῆς μοναχικῆς μου πολιτείας. Συμπορευτήκαμε, συμπροσευχηθήκαμε, συλλειτουργήσαμε, παλέψαμε, μέ στήριξαν καὶ μέ συνέδραμαν ὥστε νά φθάσουμε ὡς ἐδῶ. Δοξάζω τόν Θεό πού μποροῦν καὶ μοιράζονται σήμερα μαζί μου αὐτὴ τὴν χαρὰ καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδιάς γιά ὅλες τίς θυσίες καὶ τοὺς κόπους τους.

Τόν πολύ σεβαστό μου π. Ἐμμανουὴλ Πετραωνάκη πού ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας μου ἐνέπνευσε τόν πόθο γιά τὴν ἱερωσύνη καὶ μέ ἐνίσχυσε πνευματικά, εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ.

Στό πρόσωπο τοῦ ἀξίου διαδόχου μου καὶ ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Ἁγ. Νικολάου Κάρδιφ καὶ περιχώρων Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰακώβου Σάββα εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ τοὺς ἀνθρώπους πού ταξίδεψαν ἀπὸ τὴν μακρινὴ Οὐαλία τῆς Ἀγγλίας, τό Κάρδιφ καὶ τὰ περίχωρά του, ἀπὸ τὴν ἐκεῖ Ἑλληνορθόδοξη Κοινότητα Ἁγ. Νικολάου Κάρδιφ, τόν τόπο πού ὁ Θεός μέ ἀξίωσε νά διακονήσω γιά μία τετραετία. Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τὴν ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη πού μέ περιβάλατε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς μου.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδιάς τόν εὐσεβῆ καὶ φιλόθεο λαό τῆς ἐνορίας μου, τῆς Ἐνορίας Πλατάνου Κισάμου. Σᾶς εὐχαριστῶ γιατί ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς παρουσίας μου ἀνάμεσά Σας μέ κάνατε νά νιώσω ἓνα μ' ἐσᾶς, τόν δικό σας ἄνθρωπο. Σᾶς εὐχαριστῶ γιατί μοῦ ἀνοίξατε ὄχι μόνο τὰ

σπίτια καὶ τ' ἀρχοντικά σας, ἀλλὰ καὶ τίς καρδιές σας καὶ μοῦ χαρίσατε θέση ζηλευτή. Μέ ἔχετε καὶ τό γνωρίζω στὴν καρδιά σας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἐγώ.

Εὐχαριστῶ τοὺς Διευθυντές, τοὺς καθηγητές καὶ τοὺς μαθητές τῶν σχολείων πού ὑπηρετήσα, Ἐνιαῖο Λύκειο Κισάμου καὶ ΤΕΕ Κισάμου, γιά τὴν ἐκτίμηση καὶ τόν σεβασμό πού πάντοτε μέ περιβάλατε, ἀπόρροια τῆς μεγαλοκαρδίας σας. Ἡ συναναστροφή μου μαζί Σας, ἰδιαίτερα μέ τό Ἐνιαῖο Λύκειο Κισάμου, λόγω προγράμματος, μ' ἔμαθε πόσο σπουδαῖο καὶ σημαντικό εἶναι ἡ γνώση καὶ ἡ ἐπιστήμη νά συνδυάζονται μέ

τό ἦθος καὶ τὴν ἀρετὴ καὶ πὼς στόχος τοῦ σχολείου εἶναι ἡ παιδαγωγία τῆς ψυχῆς καὶ ὄχι ἡ στείρα παροχὴ γνώσεων.

Τοὺς καθηγητές, τοὺς μαθητές ὡς καὶ τό βοηθητικό προσωπικό τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης, εἰς τὴν ὁποία ὁ Θεός ὁδήγησε τὰ βήματά μου γιά μία διετία, ἐνθυμοῦμαι προσευχητικά καὶ εὐχαριστικά. Εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ τοὺς διδασκάλους μου καὶ τῶν τριῶν βαθμίδων τῆς ἐκπαίδευσης, ὄχι κυρίως γιά τίς γνώσεις πού μοῦ μετέγγισαν, ἀλλὰ γιά τὴν πίστη καὶ τὴν ἀρετὴ.

Εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ ὄλους τοὺς παρόντες πατέρες καὶ ἀδελφούς, τοὺς Ἁγίους Πρωτοσυγκέλλους, Καθηγουμένους, ἀδελφούς κληρικούς, τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακράν, Ὁσιώτατες Μοναχές, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἀρχῶν, τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Ἀεροπορίας, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Πυροσβεστικῆς, τῆς Ἐκπαίδευσης, τοὺς ἐκπροσώπους φορέων καὶ Συλλόγων καὶ ὄλους τοὺς ἀδελφούς μας, κληρικούς καὶ λαϊκούς, πού θελήσατε νά μοῦ χαρίσετε τὴν ἀκριβὴ καὶ πολύτιμη χαρὰ τῆς κοινωνίας μαζί Σας καὶ νά γίνετε μάρτυρες τοῦ μεγάλου μυστηρίου πού ἐντός ὀλίγου, Χάριτι Θεῖα, θά συντελεστεῖ.

Ἄφησα τελευταίους τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλω χάριτες, ἰδιαίτερος στοὺς γονεῖς μου, πού μέ πολλές θυσίες, κόπους καὶ στερήσεις μέ ἀνέθρεψαν στὴ ζωὴ αὐτή. Καί τοῦτο, διότι δέν ξέρω ἂν μπορῶ μέ λόγια νά ἐκφράσω τὴν ἄπειρο εὐγνωμοσύνη μου πρὸς αὐτούς. Τὴν μητέρα μου, ἡ ὁποία παρίσταται αὐτὴ τὴν ὥρα καὶ χαίρεται χαράν μεγάλην καὶ στὴν ὁποία ὀφείλω τὴν εὐλάβεια, καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καὶ τὴν Ἐκκλησία, μέ τὰ ὁποία μᾶς μεγάλωσε. Ἡ προσευχή τῆς καὶ ἡ εὐχή τῆς ἀποτελοῦν γιά μένα ὄπλο πολύτιμο καὶ ἐνίσχυση πνευματική, τό μεγαλύτερο δῶρο, ἀνεκτίμητο. Τὰ κατὰ σάρκα ἀδέλφια μου, Γεώργιο καὶ Ἐλπίδα, τὰ ὁποία

δέν στάθηκαν ποτέ ἔμπόδιο στήν κλήση καί τήν ἀποστολή μου, ἀλλά μοῦ συμπαραστάθηκαν μέ ἀγάπη καί ὑπομονή ὡς καί τίς οἰκογένειές τους.

Εὐχαριστῶ καί ὄλους τούς κατά σάρκα λοιπούς συγγενεῖς μου πού στίς δύσκολες ὥρες τῶν μαθητικῶν μά κυρίως τῶν φοιτητικῶν μου χρόνων, μοῦ συμπαραστάθηκαν ποικιλοτρόπως. Τούς εὐχαριστῶ καί τούς εὐγνωμονῶ γιά ὅλα.

Εὐγνωμόνως μνημονεύω καί τόν μακαριστό πατέρα μου Ἀντώνιο, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἀπό καιροῦ εἰς τήν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, καί ὁ ὁποῖος μοῦ προσέφερε τό μέγιστο δῶρο τῆς πατρότητας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ψυχή του ἀγάλλεται τούτη τή στιγμή στόν οὐρανό καί ἐνώνει τίς προσευχές του μέ τίς δικές μας. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

Πέρα ὅμως ὄλων αὐτῶν τῶν ὀφειλομένων εὐχαριστιῶν, ἐνθυμούμενος τόν Ἁγ. Ἰσαάκ τόν Σῦρο, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει πώς οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέτες εἶναι οἱ πειρασμοί καί οἱ δοκιμασίες, αισθάνομαι τήν ἀνάγκη τή μεγάλη αὐτή στιγμή τῆς ζωῆς μου νά εὐχαριστήσω καί ὄλους ἐκείνους πού μέ οποιοδήποτε τρόπο μέ ἐλύπησαν καί μέ ταπείνωσαν. Ὅλους ὄσους προσπάθησαν στό δρόμο τῆς ζωῆς μου νά μοῦ κλείσουν τίς πύλες, ἀπό τίς ὁποῖες πολλά ἀγαθοδωρήματα προέρχονται γιά τήν ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ἰδιαίτερος ἐκείνους πού ἀνήκουν στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο, πού μέ ἐστενοχώρησαν καί μέ ἔθλιψαν, ὄχι ἴσως ἀπό κακία κινούμενοι, ἀλλά ἀπό τά ἀνθρώπινα πράγματα, ὅπως μερικές φορές διαμορφώνονται. Φαινομενικά μέ ταλαιπώρησαν, πνευματικά ὅμως μέ ὠφέλησαν. Μοῦ ἐλάττωσαν τό ἐγωιστικό μου φρόνημα καί μέ ἔκαναν πιό ἐπιεικῆ, πιό φιλόανθρωπο καί περισσότερο ἀντικειμενικό. Τό χέρι τοῦ Θεοῦ, δέν ξέρω, ἔκεινος γνωρίζει, ἐπέβλεψε ἐπ' ἐμέ καί μέ κράτησε ὄρθιο τίς δύσκολες αὐτές ὥρες τῶν θλίψεων. Τούς συγχωρῶ ἀπό καρδιάς, προσεύχομαι γιά αὐτούς καί τούς εὐγνωμονῶ γιά τήν διαπαιδαγώγηση αὐτή. Εὐχαριστῶ καί ὄλους ὄσους μέ στήριξαν αὐτές τίς ὥρες, ὧν τά ὀνόματα γνωρίζει Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἐπιθυμῶ νά ἀπευθυνθῶ τούτη τήν στιγμή πρὸς τόν ἱερό κλῆρο, τούς αἰρετούς ἄρχοντες, τούς συνεργάτες τῶν Γραφείων καί τῶν Ἰδρυμάτων καί τόν πιστό καί εὐσεβῆ λαό τῆς Ἱερᾶς καί Ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου, τούς ὁποῖους καλοῦμαι ἀπό σήμερα νά φροντίζω καί νά διακονῶ μέ ὄπλα τήν ἀκακία, τόν ζῆλο, τήν προσευχή, μέσα στήν γαλήνη τῆς θάλασσας καί περισσότερο στήν τρικυμία τοῦ κόσμου.

Ἀγαπῆτά μου παιδιά τῶν Ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου, Σελίνου καί Κισάμου. Γνωρίζω τό μεγάλο, δυσαναπλήρωτο κενό πού ἀφήνει ἡ ἐκούσια παραίτηση τοῦ Πολυσεβαστοῦ Γέροντός μας Μητροπολίτου Εἰρηναίου. Θέλω ὅμως νά γνωρίζετε ὅτι τίποτε ἀπ' ὅσα ἀγωνίστηκε νά πραγματώσει δέν θά σταματήσει. Ὅλα θά συνεχιστοῦν μέ νέα πνοή. Μά πάνω ἀπ' ὅλα θά ὑπάρξει αὐτή ἡ διάθεση γιά κοινωνία, τόσο μέ τούς πατέρες καί ἀδελ-

φούς μας κληρικούς, πού φιλότιμα καί μετά φόβου Θεοῦ διακονοῦν στίς ἐνορίες, ὅσο καί μέ τούς μοναχούς καί τίς μοναχές τῶν Μοναστηριῶν μας, ἀλλά καί μέ τόν πιστό καί εὐσεβῆ λαό μας. Δέν θά προσθέσω βάρη στά βάρη σας, γιατί ἴσως κάποτε πιστέψετε πώς ὁ Χριστιανισμός πού θά σᾶς ἐπαγγέλλομαι δέν μπορεῖ πράγματι νά διακονηθεῖ ἀπό τόν σύγχρονο ἄνθρωπο καί νά φύγετε ἀπελπισμένοι μακριά. Ὅλοι θά βρεῖτε Ἐπίσκοπο πού γνωρίζει τίς ἀνάγκες, αἰσθάνεται τούς σταυρούς πού φέρετε στούς ὤμους σας καί πού θά ἔλθει ὄχι ὡς κατακτητής καί ἐξουσιαστής, ἀλλά ὡς διάκονος καί πατέρας «τύπος γινόμενος τῶν πιστῶν ἐν ἔργῳ, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ».

Ἐπικαλούμενος, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, πατέρες καί ἀδελφοί μου, τήν βοήθεια τοῦ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τίς πρεσβείες τῆς Παναγίας τῆς Γωνιάς, τῆς ἀκαταισχύντου ἐλπίδος μου, τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Τίτου, πρώτου Ἐπισκόπου Κρήτης, ὡς καί τίς εὐχές τῶν Ἁγίων τῆς Μητροπόλεώς μας, τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Κύρ-Ἰωάννου τοῦ Ξένου, τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου καί τῶν σὺν αὐτῷ 98 Θεοφόρων Πατέρων, τοῦ Ἁγίου Ἐθνομάρτυρος Μελχισεδέκ, ἐπισκόπου Κισάμου, τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Γεωργίου, Ἀνεζίνης, Νικολάου καί Μαρίας καί τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, ζιτῶ τήν θερμή προσευχή ὄλων σας. Προσερχόμενος σέ λίγο στά ἅγια τῶν ἁγίων καί ἡ ἀσθένειά μου ἔχει ἦδη ἀνοίξει τήν θύρα τῆς ψυχῆς καί τῆς ὑπάρξεώς της, τήν ὠραία πύλη καί ἀναμένει τόν Παράκλητο νά σκηνώσει σ αὐτήν, Σᾶς παρακαλῶ γιά ἄλλη μία φορά. Συνενώσατε τίς προσευχές σας στόν Τριαδικό Θεό γιά μένα τόν ἀνάξιο δούλο Του. «*Λιτανεύσατε τόν Χριστόν ὑπέρ ἐμοῦ, ἵνα τῷ Θεῷ θυσία εὐρεθῶ*». «*Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ*».

Οι Δήμαρχοι τῶν Ἐπαρχιῶν Κισάμου κ̅ Σερίνου καρσωρίζουν τόν Σεβ. Μητροπολίτην κ.κ. Ἀμφιρόχιον

**Νικόλαος Μπομπολάκης,
Δήμαρχος Βουκολιῶν.**

«...Δέν εἶναι τυχαῖο, ὅτι οἱ πιστοί τῶν Ἐπαρχιῶν μας ὁμολογοῦν τόν σεβασμό στό πρόσωπό σας καί τό μέχρι σήμερα ἔργο σας. Στίς μέρες μας πού οἱ ἠθικές ἀξίες δέχονται ἀπαξίωση, χρέος τῶν δημοσίων ἀνδρῶν καί γυναικῶν καί προπάντων τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν, εἶναι μέ προσήλωση νά τίς υπηρετοῦν καί νά τίς καταξιώνουν ἀποτελώντας ἔτσι τήν πιό ἀσφαλῆ δικλείδα γιά νά προχωρᾶ ἡ κοινωνία μας μπροστά, πατώντας σέ θεμέλια στερεά.

Σεβασμιώτατε, ὁ αἰώνας πού διανύουμε παρουσιάζει δύσκολα καί δυσεπίλυτα προβλήματα. Ἡ συνεργασία Ἐκκλησίας καί φορέων τῆς κοινωνίας σέ δημιουργική βάση καθίσταται ἐπιτακτική ἀνάγκη. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι στό πρόσωπό σας ἡ ἰδέα αὐτή θά βρεῖ τόν ἀξιοσυνεχιστή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας πού μέ τόσους κόπους καί θυσίες ἀνάδειξε ὁ Σεβαστός Γέροντας τοῦ ὁποίου τήν ποιμαντορία ἐπάξια διαδέχεσθε...».

**Ἐμμανουήλ Ροσμαρῆς,
Δήμαρχος Κολυμβαρίου.**

«...Σήμερα τήν τόσο σημαντική αὐτή ἡμέρα γιά σᾶς, ἀλλά καί γιά ὅλους ἐμᾶς, σᾶς ὑποδεχόμαστε καί σᾶς καλωσορίζουμε.

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπέ μας, ἐμεῖς ἰδίαιτερα, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς μας, προσβλέπουμε μέ αἰσιοδοξία καί ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπό σας. Σᾶς βεβαιώνουμε ὅτι θά εἴμα-

στε πάντοτε κοντά σας. Εὐχόμαστε ἡ Μεγαλοδύναμος καί Μεγαλόψυχος Παναγία, τήν ὁποία ὑπηρετήσατε ἐπί μακρόν στό ἱστορικό Μοναστήρι τῆς Γωνιάς, νά σᾶς δίνει ὑγεία καί δύναμη καί ὡς ὁδηγήτρια νά φωτίζει πάντοτε τά βήματα σας...».

**Ἐλευθέριος Παπαδερός,
Δήμαρχος Ἀνατολικοῦ Σερίνου.**

«...Οἱ ἀπανταχοῦ εὐρισκόμενοι Ἀνατολικοσελινώτες, τοῦς ὁποίους ἔχω τήν τιμή νά

ἐκπροσωπῶ, ὑποδεχόμεθα καί καλωσορίζουμε μέ ἰδιαίτερη χαρά ἀλλά καί ἱκανοποίηση, ἐπίσημα πλέον, στά γεωγραφικά ὄρια

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σερίνου τό νέο μας Μητροπολίτη κ. Ἀμφιλόχιο Ἀνδρονικάκη. Ἐνα νέο, καλόψυχο καί μεγαλόψυχο ἄνθρωπο, ἕνα μορφωμένο καί φωτισμένο κληρικό, ἕνα σεβαστό, ἀγαπητό καί ἀποδεκτό ἀπ' ὅλους μας ποιμενάρχη, ἕνα ἐργατικό, δραστήριο καί ὁραματιστή ἱερωμένο, πού γαλουχήθηκε καί διδάχθηκε ἀπό πανάξιους Ἱεράρχες ἀλλά καί ἰδιαίτερα ἀπό τόν πνευματικό μας πατέρα, γέροντα Εἰρηναῖο Γαλανάκη, καί ὁ ὁποῖος γνωρίζει πολύ καλά τά προβλήματα τῆς Μητροπόλεως καί τῶν κατοίκων της ἐκ τῆς διακονίας του ἀπό τή θέση τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Μητροπόλεως μας, ἀλλά καί γιατί τόν συνδέουν οἰκογενειακοί δεσμοί μέ τήν περιοχή μας, ἀφοῦ ἡ μητέρα του ἡ κ. Ἐλένη τό γένος Κοσμαδάκη γεννήθηκε καί μεγάλωσε στό χωριό Μονή τοῦ Δήμου μας...»

Ἐμεῖς πού σᾶς γνωρίζουμε, πιστεύουμε ὅτι θά πετύχετε στό δύσκολο ἔργο πού ἀναλαμ-

βάνετε, γιατί έχετε όλα τά προσόντα καί τίς ικανότητες πού απαιτοῦνται γιά τή θέση ενός Μητροπολίτη.

Σας διαβεβαιώνουμε ὅτι θά σās βοηθήσουμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις, σέ ὅ,τι μās ζητηθεῖ, ἀπό ὅποια θέση κι ἄν βρισκόμεθα, ὅτι θά συμπαρασταθοῦμε στό ἔργο σας καί μέ μπροστάρη καί καθοδηγητή ἐσās τόν ἴδιο θά συμπορευτοῦμε στόν κοινό ἀγῶνα καί στήν κοινή προσπάθεια γιά νά ἀμβλύνομε ὅσο γίνεται περισσότερα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς μας.

Εἶμαι σίγουρος ὅτι πολύ σύντομα θά καταξιωθείτε στίς καρδιές καί στίς ψυχές ὄλων μας, στίς ὁποῖες ἤδη κατέχετε ἐπιφανή θέση, περιβαλλόμενη ἀπό ἀπέραντη ἀγάπη καί σεβασμό καί ὅτι ἡ διαδρομή τῆς ἱερατικῆς καί ἀρχιερατικῆς ποιμαντορίας σας στήν Ι.Μ.Κ.Σ. θά στεφθεῖ ἀπό ἀπόλυτη ἐπιτυχία σέ ὅλους τούς τομεῖς.

Ὁ πανάγαθος Θεός νά σās δίνει υἰεία, δύναμη, κουράγιο, ὑπομονή καί ἀντοχή γιά νά υπερασπίζετε τά μεγάλα προβλήματα, τά μεγάλα δίκαια καί τά ὄνειρα τῶν ἀνθρώπων τῆς Μητρόπολης καί τοῦ τόπου μας...».

Κωνσταντῖνος Κονταδᾶς, Δήμαρχος Καντάνου.

«...Ἐμένα ἐκεῖνο πού μένει νά σās πῶ εἶναι ὁ Θεός νά σās δίνει δύναμη νά μπορέσετε νά ἀντεπεξέλθετε στίς δύσκολες αὐτές ἐποχές, στήν ἐποχή πού ἀπαξιῶνονται κάποιοι ἀνθρώποι καί κάποιοι θεσμοί, νά μπορέσετε νά ἀντέξετε, νά φανεῖτε ἀντάξιος τοῦ ἔργου τό ὅποιο καλεῖσθε νά συνεχίσετε...».

Ἀνδρέας Βαρουχάκης, Δήμαρχος Κισάμου.

«...Ἱστορική μέρα ἡ σημερινή γιά τήν πόλη καί τή Μητρόπολή μας, τόν κλῆρο καί τόν λαό τῶν ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου. Ὑποδεχόμαστε τό νέο μας Ποιμενάρχη, τόν ἐκκλησιαστικό ἡγέτη, τόν πνευματικό μας πατέρα καί καθοδηγητή, τόν ἄξιο ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, γιά νά λαμπρύνει καί νά συνεχίσει τό ἔργο τοῦ μεγάλου δημιουργοῦ καί Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτη Εἰρηναίου Γαλανάκη πού βρίσκεται σήμερα κοντά μας γιά νά γιορτάσει καί νά ὑποδεχθεῖ τό ἄξιον τέκνον

του.

Σεβασμιώτατε Ἀμφιλόχιε, μέ ιδιαίτερη τιμή καί χαρά, μέ σεβασμό καί ἀγάπη σās ὑποδεχόμαστε στήν πόλη μας, στήν ἔδρα τῆς Μητρόπολεώς μας γιά νά φωτίσετε μέ τήν παρουσία σας, μέ τή δύναμή τῆς ψυχῆς σας καί μέ τίς ικανότητες σας τό θολό τοπίο πού ἄφησε ἡ ξαφνική ἀποχώρηση ἀπό τήν ἐνεργό δράση τοῦ σεβάσμιου γέροντα, παπποῦ καί πατέρα μας Εἰρηναίου Γαλανάκη. Μιά νέα ἐποχή ἀρχίζει σήμερα γιά τόν τόπο μας, γιά τή Μητρόπολή μας καί γιά τίς ἐπαρχίες μας. Μιά νέα ἐποχή μέ διαφορετικά δεδομένα καί στήν ἐκκλησιαστική, πολιτιστική, κοινωνική, οικονομική καί ἀναπτυξιακή ζωή τῶν κατοίκων, ἀλλά καί μεγάλα προβλήματα πού ξεκινοῦν ἀπό τήν ἀπαξίωση θεμελιωδῶν κανόνων καί δράσεων πού ἐπηρεάζουν ἀρνητικά τίς δομές πού χαρακτηρίζουν τήν κοινωνία μας, ἀλλά καί τήν πνευματική καί ἐκκλησιαστική μας ζωή.

Ἡ παρουσία σας, ἡ δυναμικότητα πού σās διακρίνει, οἱ ικανότητες σας, ἡ ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, ἡ ἐκκλησιαστική σας διδασχὴ καί κατήχηση, ἡ πνευματικότητα, τό ἦθος, ἡ ἐργατικότητα καί ἡ δραστηριότητά σας, μās δίνουν τήν βεβαιότητα ὅτι ὅλοι μαζί ἐνώνοντας τίς δυνάμεις μας μπορούμε νά κρατήσουμε ψηλά τήν Ἐκκλησία μας, τήν πολιτιστική μας κληρονομιά, τά ἦθη καί τά ἔθιμά μας, νά συνεχίσει ἡ Μητρόπολή μας νά πρωτοστατεῖ, νά πρωτοπορεῖ καί νά εἶναι παράδειγμα πρὸς μίμηση. Θά ἀνοίξουν νέοι ὀρίζοντες, θά ριζώσετε στήν καρδιά μας καί θά δώσετε νέες δυνατότητες ἀνάπτυξης καί προκοπῆς στήν Ἐκκλησία καί τόν τόπο μας...».

Κωνσταντῖνος Κουκουράκης, Δήμαρχος Ἴνναχωρίου.

«...Οἱ δημότες, τό δημοτικό Συμβούλιο τοῦ Δήμου Ἴνναχωρίου καί ἐγώ προσωπικά σās ἐκφράζουμε τά εὐχρηστικά καί θερμά μας συγχαρητήρια γιά τήν ἐκλογή σας καί σās καλωσορίζουμε στήν ἔδρα τῆς Μητρόπολής μας. Σας εὐχόμαστε μακροζωία, υἰεία, δύναμη, ὑπομονή καί ἐπιτυχία στό θεάρεστο ἔργο πού ἀναλαμβάνετε, ἐπ' ὠφελεία τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ποιμνίου τῆς Μητρόπολής μας. Ἡ κοινωνία καί ἡ ἐποχή μας ἔχουν ἀνάγκη ἀπό ξεχωριστούς ἡγέτες καί πιστεύουμε ὅτι στό πρόσωπό σας θά βροῦμε ἕναν καθοδη-

γητή πού θά τονώσει τό θρησκευτικό μας συναίσθημα, θά κρατήσει ψηλά προαιώνιες ἀρχές καί ἀξίες, θά φωτίσει δρόμους καί προβληματισμούς καί θά φυτέψει ἰδανικά στίς ψυχές τῶν νέων μας. Ἡ συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης νομίζω ὅτι εἶναι δεδομένη γιά νά βαδίσουμε μαζί στό δρόμο τῆς προόδου σέ ὅλους τούς τομεῖς. Τό ἔχουμε ἀνάγκη γιά νά συνεχίσουμε τήν ξεχωριστή πνευματική παράδοση τῶν Ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου...».

**Ἐλευθέριος Βιολάκης,
Δήμαρχος Μηθύμνης.**

«...Ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Μηθύμνης ὑποδέχομαι τό νέο μας Μητροπολίτη κ. Ἀμφιλόχιο. Ἡ μέχρι σήμερα πορεία σας στήν Ἐκκλησία, μάς κάνει νά νιώθουμε σίγουροι ὅτι θά σταθεῖτε μέ αἶσθημα εὐθύνης ἀπέναντι στήν πλοῦσια κληρονομιά τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν Κρήτη. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά καταβάλετε κάθε προσπάθεια γιά νά διατηρηθεῖ ἡ παρακαταθήκη πού ἄφησε ὁ σεβάσμιος γέροντας κ. Εἰρηναῖος καί νά διασφαλιστεῖ ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου του. Θά τά καταφέρετε Σεβασμιώτατε Ἀμφιλόχιε. Ὡς Τοπική Αὐτοδιοίκηση συμπαραστεκόμαστε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις καί σᾶς εὐχόμαστε ὑγεία καί καλή ποιμαντορία...».

**Γεώργιος Δερμιτζάκης,
Δήμαρχος Παλαιοχώρας.**

»...Σεβασμιώτατε, ὡς πιστός ἀλλά καί ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Πελεκάνου θά ἤθελα καί ἐγώ μέ τή σειρά μου νά σᾶς συγχαρῶ καί νά σᾶς εὐχηθῶ δημιουργική συνέχεια στό

ἐπισκοπικό σας ἔργο. Διαδέχεσθε μιά μορφή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, τό Γέροντα Εἰρηναῖο, Ἐπίσκοπο Κισάμου καί Σελίνου, πού ταύτισε τό ὄνομά του μέ τόν τόπο μας καί διέγραψε μιά πορεία προσφορᾶς καί χριστιανικῆς διακονίας, ἀπαράμιλλη.

Ὅσοι στηρίξαμε τήν ἐκλογή σας, βλέπομε στό πρόσωπό σας, ὄχι μόνο τό συνεχιστή αὐτῆς τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης, ἀλλά καί τόν ἄνθρωπο πού θα δώσει νέα αἴγλη καί δημιουργική πνοή στό ἔργο τῆς Μητρόπολης.

Στήν σύγχρονη ἐποχή τῶν ἀμφισβητήσιμων μεθόδων, τῶν συγκεχυμένων μέσων καί σκοπῶν, ἡ δύναμη τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μπορεῖ καί πρέπει νά γίνει πυξίδα πλεύσης γιά τόν ταλανισμένο ἀπό τήν πνευματική καί ἠθική κρίση ἄνθρωπο. Ὁ Χριστιανός τοῦ σήμερα μπορεῖ καί πρέπει νά νοιώσει τή δροσιά καί τή διαρκή νιότη πού χαρακτηρίζει τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας. Μπορεῖ καί πρέπει νά καταφύγει στή χριστιανική εὐλογία, στή μόνη ἀσφαλῆ κιβωτό, στήν Ἐκκλησία μας.

Στό Δῆμο Πελεκάνου ὁ νέος, ὁ γέροντας, ὁ μετανάστης, περιμένουν ἀπό ἐσᾶς. Ὁ πολυάνθρωπος Δῆμος μας ἀποτελεῖ ἐλπίδα ἀνάπτυξης καί πρέπει νά στηριχθεῖ μέ ὅλους τούς τρόπους τό λειτουργικό, τό φιλανθρωπικό, τό πνευματικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τό ποίμνιο σας ἀναζητᾶ σύγχρονες καί θεολογικές λύσεις σέ παλιά καί νέα προβλήματα. Ὁ λόγος σας πρέπει νά φθάσει καί στήν πιό ἀπομακρυσμένη γωνιά τῆς ἐπαρχίας μας καί νά φωτίσει τόν πάσχοντα, τόν ἀμφισβητία, τόν πιστό.

Ἀνοίγουμε τά χέρια μας καί σᾶς ἀγκαλιάζουμε. Προσβλέπουμε σέ ἐσᾶς.

Σᾶς εὐχόμαστε δύναμη, ὑγεία καί μαχητικότητα στό θεάρεστο ἔργο σας».

ΟΜΙΛΙΑ
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πέτρας καί Χερρονήσου
κ.κ. Νεκταρίου
ὡς ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
καί τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας & πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ Β'
κατά τήν τελετήν Ἐνθρονίσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κισάμου καί Σελίνου καί ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ κύριε Ἀμφιλόχιε.

Παρίσταμαι ἐνώπιόν Σου, κατά τήν εὐσημον αὐτήν ὥραν τῆς ἐνθρονίσεώς Σου εἰς τόν ἱστορικό Θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου, ἐκπροσωπῶν τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κύριον Βαρθολομαῖον καί τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Μακαριότητα τόν Πάπα καί Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κύριον Θεόδωρον διά νά Σοῦ μεταφέρω τήν πολλήν ἀγάπην τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου καί τās Σεπτὰς Πατριαρχικάς εὐλογίας καί Πατρικάς εὐχάς τῶν Προκαθημένων Αὐτῶν πρός τό πρόσωπόν Σου.

Εἶσαι εὐλογημένος παρά Κυρίου ὅτι ἐκλήθης παρ' Αὐτοῦ νά ποιμάνεις λαόν εὐσεβῆ, ἥρωϊκόν, ἔχοντα ἔντονα τά ζώπυρα τῆς φιλοπατρίας καί τῆς φιλογενείας. Ἡ Μητρόπολις τήν ὁποίαν Σοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Ἐκκλησία εἶναι κατηγλαϊ-

σμένη ἀπό σεμνεῖα τῆς πίστεως καί βωμούς θυσιαῶν. Ἔχει ἀναδείξει πλειάδα Ἁγίων Πατέρων, Μαρτύρων, Νεομαρτύρων καί Ἐθνοῖερομαρτύρων. Εἶναι νοτιομένη ἀπό τήν αὖραν τοῦ βορείου, νοτίου καί δυτικοῦ Κρητικοῦ πελάγους, καθῶς ἀποτελεῖ τήν ἀκρόρειαν τῆς Κρήτης, τήν ἔσπεριαν Κρήτην.

Ἡ Μητρόπολις Σου εἶναι τόπος βυζαντινῆς κληρονομίας μέ ἄφθιτον προγονικήν δόξαν. Ἐξ αὐτῆς δέ προήλθον διακεκριμένοι ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας, σκαπανεῖς τῆς παιδείας τοῦ Γένους, γενναῖοι ἀθληταί τῆς Ἀντιστάσεως, τῶν ὁποίων ὁ ἔπαινος εἶναι πολύς εἰς τήν οἰκουμένην.

Αὐτήν τήν Μητρόπολιν Σοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Ἐκκλησία. Τās ἐπαρχίας τῆς Κισάμου καί τοῦ Σελίνου, αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζουν μέν προβλήματα ἐκ τοῦ ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας, τό ὁποῖον ἐμάρανε τήν ὑπαιθρον χώραν, ἀλλά ἔχουν δυναμικήν καί καλὰς προοπτικάς καί διαφαίνονται αἱ ἀπαρχαί τῆς ἀναζωογονήσεως αὐτῶν, μιᾶς ἀναπτύξεως ἡ ὁποία θά ἀξιοποιεῖ τά εἰδικά πλεονεκτήματα τοῦ τόπου, ἰδιαίτερος

δ ε

όν, διότι κατήλθεν μέν, οικεία βουλήσει, τοῦ Θρόνου, ἀλλ' οὐδέποτε θά ἀπέλθει «ἐκ τῶν καρδιῶν τοῦ εὐτυχεστάτου καί λιαν ἀγαπήσαντος αὐτόν θεοφιλοῦς ποιμνίου». Νά τόν ἀκολουθήσεις εἰς τήν ἀφοσίωσιν καί τήν πιστότητά του εἰς τήν Ἐκκλησίαν, εἰς τήν ὑπακοήν του εἰς τόν Πρῶτον τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί τήν καλήν συνεργασίαν του μέ τούς Ἱεράρχας αὐτῆς.

Γνωρίζει ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, Ἁγίε Κισάμου καί Σελίνου ὅτι, διά πάντα τά ἀνωτέρω, ἀλλά καί λόγῳ τῶν κρισίμων καιρῶν καί χρόνων τούς ὁποίους διερχόμεθα, τό ἔργον Σου θά εἶναι ἐμπεδόμοχθον. Ἄλλ' ἐπίσης γνωρίζει καλῶς ὅτι ἔχεις πολλά χαρίσματα, ἐκκλησιαστικόν φρόνημα καί ἦθος. Εἶσαι ἀνάστημα τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Ὀδηγητρίας Γωνιάς, προέρχεσαι δηλαδή ἐκ τῆς ποιμνῆς ταύτης, γινώσκων καλῶς τό ποιμνίόν Σου, εἶσαι λιαν ἀγαπητός, διακρίνεσαι δέ διά τά εὐγνώμονα αἰσθήματά Σου καί τόν σεβασμόν Σου πρός τό σεπτόν πρόσωπον τοῦ Γέροντός Σου. Σοῦ ἐπισημαίνω δέ τοῦτο, τό ὅποιον δέν ἀντελήφθησαν πολλοί, ὅτι κατά τήν ὥραν τῆς χειροτονίας Σου εἰς Ἐπίσκοπον, αὐτός, ὁ Γέρον Εἰρηναῖος, Σοῦ παρέδωκε καί ἔθηκεν ἐπί τόν ὦμον Σου τό ὠμοφόριον τῆς Ἀρχιερωσύνης, μοναδικόν προνόμιον, σπάνιον δέ γεγονός εἰς τήν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης. Καί παρέλαβες σήμερον παρ' αὐτοῦ, τοῦ εὐδρομοῦντος σχεδόν αἰωνοβίου Γέροντός Σου καί τοῦ Ἁγίου Τοποτηρητοῦ, προσφιλεστάτου καί σεμνοτάτου Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κυρίου Εἰρηναίου τήν σκυτάλην καί τήν φλογέραν τῆς ποιμαντορίας, καλούμενος νά κατασταθεῖς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καλός προϊστάμενος.

Ἁδελφέ Ἁγίε Κισάμου καί Σελίνου,

Εἶσαι εὐλογημένος παρὰ Κυρίου καί διότι κατεστάθης Ἱεράρχης τῆς Μητρός Ἐκκλησίας. Τοῦτο ἔχεις χρέος νά τό ἐνθυμεῖσαι πάντοτε. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης εἶναι Ἐπαρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί οἱ Ἱεράρχαι Αὐτῆς, Ἱεράρχαι τῆς Μητρός Ἐκκλησίας. Καί οἱ Ἱεράρχαι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρέπει νά διακρίνονται διά τήν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος, τούς ἀνοικτούς ὀρίζοντας, ὀφείλουν νά εἶναι πιστοί εἰς τά προσταχθέντα αὐτοῖς μυστικῶς. Δηλαδή

τοῦ μοναδικοῦ αὐτῶν φυσικοῦ περιβάλλοντος, τό ὅποιον παρέχει ποιότητα ζωῆς.

Σεβασμιώτατε Ἁγίε ἀδελφέ,

Εἶσαι εὐλογημένος παρὰ Κυρίου καί διότι διαδέχεσαι εἰς τόν Θρόνον τόν πολύσοφον, ἀκάματον καί πρωτοπόρον, μέ τήν δυναμικήν, ἀποτελεσματικήν, πολύπλευρον καί ἀνέγκλητον διακονίαν λευκοπολιόν Μητροπολίτην Γέροντα κύριον Εἰρηναῖον. Πρέπει δέ νά γνωρίζεις καί τό γνωρίζεις καλῶς, διότι ὑπῆρξες ἐκ τῶν ἐγγυτέρων πολυτίμων συνεργατῶν του, ὅτι ὁ Προκάτοχός Σου εἶναι κόσμημα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κρήτης "θησαυροφυλάκιον ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας καί πλουσιοκάροπου δημιουργικότητος". Τά πολυάριθμα ἔργα "τῆς εὐστρόφου καί πρωτοτυπούσης διανοίας του", ἐν τε τῇ πατρίδι καί τῇ διασπορᾷ, ἔχουν καταστήσει εὐφήμως γνωστήν τήν ἐπαρχίαν Σου, ἀνά τά πέρατα τῆς χριστιανικῆς οἰκουμένης, ἀλλά καί ἔχουν ἀνεβάσει εἰς δυσθεώρητα ὕψη, δι' ἡμᾶς τούς νεωτέρους Ἐπισκόπους τόν πῆχυ τῆς ἀρχιερατικῆς διακονίας.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία αἰσθάνεται ἐγκαύχησιν ἐν Κυρίῳ διά τόν Γέροντά Σου. Ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ Παγχριστιανική Οἰκουμένη δέος καί θαυμασμόν. Καί πάντα ταῦτα εἰς μίαν ἐποχὴν κατά τήν ὁποίαν διασύρονται καί ἐγκαλοῦνται πρόσωπα τοῦ ἱεροῦ καταλόγου.

Σέ παρακαλῶ νά ἐνστερνωθεῖς τήν ἀπλότητα τοῦ Προκατόχου Σου, τήν ἀμεσότητα τῆς ἐπικοινωνίας πού ἔχει μέ τόν Κληρὸν καί τόν Λα-

πιστοί εις τόν θεσμόν, ἂν θέλεις λάτρεις τοῦ θεοῦ, ὑπηρεταί τοῦ θαύματος πού λέγεται Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. Θά σέ προσδιορίζουν δέ Ἱεράρχην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἢ συνέπεια καί ὁ σεβασμός εἰς τήν ἀπαραχάρηκτον ἀθηντικότητα, τήν οἰκουμενικότητα καί ἡ συνέχεια εἰς τήν γραμμήν τοῦ χαρίσματος τῆς θείας κλήσεως. Ἐνωτίσου καλῶς τήν ἀνύστακτον μέριμναν τοῦ Πατριάρχου Σου ὑπέρ πασῶν τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ὑπέρ πάσης τῆς κτίσεως. Ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος σήμερον κοσμεῖται ἀπό μέγαλον Πατριάρχην, ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πού διέλαμψαν εἰς τούς κάτω χρόνους, ὁ Ὅποιος ἐν μέσῳ πολλῶν φαιῶν καί ἄλλων ἐγχρώμων λύκων, ἀλλά πάντως λύκων, ἀγωνίζεται διά τήν εὐστάθειαν τοῦ Θρόνου, τήν εὐκλειαν τοῦ Γένους καί ὑπέρ εἰρήνης καί καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἔχεις χρέος ἀδελφέ νά συναντιλαμβάνεσαι τῆς ἀγωνίας Του καί τοῦ μαρτυρίου Του καί νά προσεύχεσαι ἀσιγήτως καί πιστῶς διά τόν Πατριάρχην Σου. Ποτέ ἀγνώμων, ἀλλά διάγγελος τῆς ἐγρηγόρσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Καθέδρας, τῆς Πόλεως τῶν πόλεων, τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς Ρωμιούσνης.

Αὐτήν τήν ἐγκάρδιον εὐχήν καί παράκλησιν Σοῦ μεταφέρω ἀπό τήν εὐσεβή πηγὴν τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Γένους μας, αὐτήν μάλιστα τήν ἡμέραν κατὰ τήν ὁποίαν ἐορτάζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος Ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, ὁ πυρσός τῆς οἰκουμένης, τό ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης καί Σέ παρακαλῶ, μετά συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης νά ὑπερμαχεῖς τῶν δικαίων τοῦ Θρόνου καί νά εἶσαι πιστός εἰς τήν κληρουχίαν τῶν προκατόχων Σου, οἱ ὅποιοι ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τιμίοις ἰδρώσι καί αἵμασι, ὡς ὁ ἔθνοῖερομάρτυς Κισάμου Μελχισεδέκ, καθηγίασαν τήν ἱεράν αὐτήν

σχέσιν καί ἀναφοράν μέ τόν Οἰκουμενικόν Θρόνον.

Ἡ Κρήτη, ἀδελφέ Ἀμφιλόχιε, ὡς εὐστόχως εἶπεν ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ἀποτελεῖ "ἔδραϊον στήριγμα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας" καί ὅτι "εἰς τὰς νέας δυνατότητας αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ὁσημέραι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης διά τῶν σημαντικῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων της, δύναται νά συνεισφέρει τὰ μέγιστα". Ἐδῶ ἐντάσσεται καί ἡ περαιτέρω ἀξιοποίησις τοῦ πρωτοποριακοῦ καθιδρύματος, μέ παγχριστιανικήν ἀκτινοβολίαν, τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, τό ὅποιον ὠκοδομήθη ὑπό τοῦ Σεπτοῦ προκατόχου Σου καί διακονεῖ μετ' ἀφοσιώσεως ὁ ἐντιμολογιώτατος κ. Ἀλέξανδρος Παπαδερὸς.

Τό ἔργον αὐτῆς, πάση θυσίᾳ, πρέπει νά συνεχισθεῖ καί νά ἐνισχυθεῖ ἔτι περαιτέρω. Τό Φανάριον διακρίνεται διά τό πνεῦμα του διαλόγου καί τῆς καταλλαγῆς. Πολλάκις ἔχει ἐπιστρατεύσει τήν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν ὡς πολῦτιμον συναρρογόν εἰς τό ἔργον τοῦτο καί εὐελπιστεῖ ὅτι θά στηρίξεις, ἔτι μᾶλλον, τό καθίδρυμα τοῦτο, ἰδιαίτερος δέ μέ τὰς νέας προοπτικὰς πού ἔχουν διανοιχθεῖ διά τῆς λειτουργίας τοῦ Εὐρωμεσογειακοῦ Κέντρου.

Σεβασμιώτατε ἀδελφέ Ἀμφιλόχιε,

Ἀπό τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας εὐχήν καί εὐλογίαν, ἀγάπην καί τιμὴν, ἀσπασμόν ἐγκάρδιον τοῦ Πατριάρχου Σου καί συμπάσης τῆς περὶ Αὐτόν Ἱεραρχίας. Ἀσπασμόν ἀγάπης καί τιμῆς τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Κρητός, τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας Σου. Ζῆθι ἔτη ὡς πλεῖστα. Κατακόσμησον τόν Θρόνον Σου πρὸς δόξαν Θεοῦ, σωτηρίαν τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ καί ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου

κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ

Ἱερός Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

Κίσαμος, 13 Νοεμβρίου 2006

«Δοξάζω τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ τήν δύναμιν καί Πνεύματος Ἁγίου ὑμῶν τήν ἐξουσίαν..» Ναί, στήν πρόγνωση τοῦ Θεοῦ Πατέρα, στή χάρη τοῦ Υἱοῦ, στή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί στήν μεσιτεία τῆς Πανυπερευλογημένης Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας ὀφείλονται ὅλα ὅσα ἔγιναν πρῖν λίγες ἑβδομάδες στό Ἱερόκλειο καί γίνονται σήμερα ἐδῶ στήν Κίσαμο μέ κεντρικό ἄξονα τήν ταπεινότητά μου. Γι' αὐτό λοιπόν δόξα καί τιμή καί εὐχαριστία πολλή προσμένω στήν αἰτία τῆς ἐν Χριστῷ χαρᾶς μου, τήν Παναγία Τριάδα, πού μέ ἐλέησε πρῶτα, μέ κατέστησε Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας καί μέ κάλεσε νά διαποιμάνω τήν ὁμορφη, εὐλογημένη καί ἱστορική ἐτούτη Ἱερή Μητρόπολη Κισάμου καί Σελίνου, Σελίνου καί Κισάμου.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Νεκτάριε, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχοῦ κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ.κ. Εἰρηναῖε, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου καί Τοποτηρητά τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ταύτης, Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία, Σεβασμιώτατε καί Πολιέ Γέροντα Μητροπολίτα Εἰρηναῖε καί τιμημένε Προκάτοχέ μου, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Κνωσοῦ, Ἐξοχώτατε κύριε Ὑφυπουργέ Δημοσίας Τάξεως, Ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Κύριε Γενικέ Γραμματέα τοῦ Ὑπ. Ἀνάπτυξης, Ἐντιμότετοι κ.κ. Βουλευτές, Κύριοι Νομάρχαι Χανίων καί Ρεθύμνου, Ἅγιοι

Πρωτοσύγκελλοι, Καθηγούμενοι, εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καί διάκονοι, Ὅσιώτατες Μοναχές, Ἄξιότιμοι κύριοι Δήμαρχοι τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας Κισάμου, Πελεκάνου, Κολυμπαρίου, Καντάνου, Βουκολιῶν, Μηθύμνης, Ἀνατολικοῦ Σελίνου, καί Ἰναχωρίου, κ. Δήμαρχοι Χανίων καί Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τῆς γενέτειρας ἡμῶν, κ. Νομαρχιακοί καί Δημοτικοί Σύμβουλοι, ἐντιμότετοι κύριοι διευθυνταί ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς

Ἀεροπορίας, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Πυροσβεστικῆς, τῆς Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας καί Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης, κύριοι Προϊστάμενοι Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ἄξιότιμοι Ἐκπρόσωποι Συλλόγων καί Φορέων.

Πολυαγαπημένε λαέ τῶν ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου, φίλοι καί ἀδελφοί.

Χάριτι Θεῆ εἰσηλθα πρό δύο μηνῶν στό ἱερό τῆς Ἀρχιερωσύνης, στό ἱερό τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, στό ἱερό τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Μητέρας Ἐκκλησίας.

Καί τώρα, ἀγαπημένε μου λαέ τῶν ἐπαρχιῶν μας, ἀντικρίζοντάς σας ὅλους μαζί καί τόν καθένα χωριστά στά μάτια, αἰσθάνομαι πῶς στό σημεῖο αὐτό τῆς προσωπικῆς μου ἱστορίας δέν μέ καλεῖ ὁ Θεός νά διορθώσω τούς ἄλλους, ἀλλά νά ἀλλάξω τή ζωή μου, νά μεταμορφώσω τή λογική μου, νά ἀνιχνεύσω τή νέα κλήση μου, νά γεννήσω τόν καινούργιο ἐαυτό μου. Γιατί αἰσθάνομαι ὅτι εἰσέρχομαι στό ἱερό αὐτῆς τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας, στό ἱερό καί ἄβατο τῆς ζωῆς ὅλων σας, τῆς σχέσης σας μέ τόν Θεό, στό

ιερό βήμα του άγνωστου σέ μένα θελήματος του Θεού. Γι' αυτό και νιώθω βαθιά συντετριμμένος. Τί είναι άραγε αυτά που έγιναν τό τελευταίο διάστημα σέ σχέση μέ τόν τόπο μας; Πώς έγιναν; Γιά ποιόν έγιναν; Άς ψηλαφίσουμε πίσω από πρόσωπα και γεγονότα τό θέλημα του Τριαδικού μας Θεού που μένει ξάγρυπνος πάνω στην ιστορία της Άγίας Του Έκκλησίας. «Μ' έχετε ανάμεσά σας ιερείς, μ' έχετε ανάμεσά σας, (άδελφοί και τέκνα), ποιόνιο ιερό», που πίστευα ότι σάς αγαπώ, αλλά πνίγηκα στό πέλαγος της δικής σας αγάπης. Μ' έχετε μπροστά σας Πολυσέβαστε Γέροντα Σεβ. Μητροπολίτα Ειρηναΐε, βαθίσκιωτε πλάτανε της Έκκλησίας μας, και παρακαλώ όπως γνωρίζετε ότι θεμέλιο της διακονίας μου αποτελεί ή ευχή Σας και ό σεβασμός μου προς τό Σεπτό πρόσωπό σας. Άμέσως μετά την έκλογή μου, σάς ζήτησα να παραμείνετε στην επισκοπική κατοικία, να κρατήσετε τό γραφείο σας και τό αυτοκίνητο για την έξυπνρήτησή σας. Έσεΐς από λεπτότητα μετακινήθηκαν. Θέλω να σάς διαβεβαιώσω όμως ότι δέν μετατοπιστήκατε από την κεντρική θέση της καρδιάς μας. Άποστολή μου δέν είναι να επέμβω άδιάκριτα στό έργο σας, αλλά να σεβασθώ τό πνεύμα σας. Στά γραφεία των Ναών μας θα παραμείνει αναρτημένη ή φωτογραφία σας για να μάς θυμίζει ότι ή παραίτησή σας δέν έγινε για να σάς αντικαταστήσουμε μέ άσέβεια, αλλά για να επιβεβαιώσετε τό προσωπικό σας μεγαλειό μέ ευγένεια.

Μ' έχετε μπροστά σας Άγιε Κυδωνίας και Άποκορώνου κ. Ειρηναΐε, που μάς χαρίσατε στην περίοδο της Τοποτηρητείας Σας, την διακριτική δροσιά της έμπιστοσύνης Σας και τό

ένδιαφέρον της αγάπης Σας, για τά όποια και σάς ευγνωμονούμε.

Μ' έχετε μπροστά σας, τιμημένοι άρχοντες του τόπου που ξέρετε να όμονοείτε πάνω στις πνευματικές αγωνίες του λαού μας, να σφυγμομετρείτε την ψυχή του και μέ ζήλο και ικανότητα να προωθεΐτε την φωνή του. Μ' έχετε ανάμεσά σας έκλεκτέ και αγαπημένε λαέ των έπαρχιών μας, φιλότιμα πνευματικά μου παιδιά από σήμερα, που καλλιεργώντας την γη προς τό ζήν και μέ την τίμια εργασία σας, δέν άμελείτε να καλλιεργείτε και τίς ψυχές σας. Έτσι ό τίμιος ιδρώτας του προσώπου σας γίνεται μύρο άγιαστικό που πηγάζει από τίς καρδιές σας και ευωδιάζει προς όλα τά σημεία του όρίζοντα, διδάσκοντας και τονίζοντας πώς οι ευλογημένες έπαρχίες μας είναι μία σχολή που μορφώνει ανθρώπους για την αιωνιότητα, μέσα από τόν άγώνα και την άγωνία για καθημερινή καταξίωση και διαρκή αναζήτηση. Μ' έφεραν ανάμεσά σας οι έκλεκτοί Ποιμενάρχες της Ίεράς Έπαρχιακής Συνόδου της Έκκλησίας της Κρήτης που ήρθαν επίσημα σήμερα να όλοκληρώσουν την Ίεραρχική ευθύνη της έκλογής και τούς όποιους ευγνωμόνως και βαθυσεβάστως ευχαριστώ για την μέγιστη τιμή και την έμπιστοσύνη προς την έλαχιστότητά μου, αυτήν της αναδείξεως στό ύψιστον της Άρχιερωσύνης Ύπουργημα.

Μαζί μ' εσάς μέ ύποδέχτηκε ό Σεβ. Μητρο. Πέτρος και Χερρονήσου κ. Νεκτάριος εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχου μας κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, ό όποιος ένσαρκώνει για μάς την πιό πλατειά οικουμενική άγκαλιά που μπορεί να άνοιξει ή Έκκλησία μας στην ύφήλιο. Ή Πόλις, κοιτίδα της δόξης μας και του ματωμένου μεγαλείου μας, τό Σεπτό Οικουμενικό Πατριαρχείο, ή έν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλη του Χριστού Έκκλησία, των του Χριστού πενήτων, που άρθρωσε τά δόγματα της Όρθοδόξου Πίστεως και διαμόρφωσε την ψυχοσύνθεση του νέου Έλληνισμού.

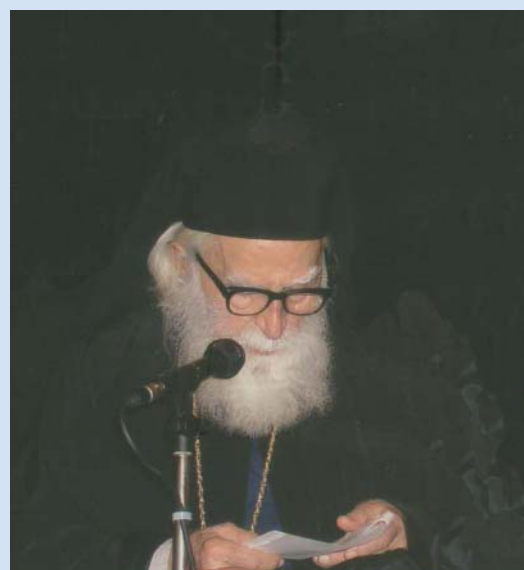
Μεγάλο και βαρύ τό χρέος που αναλαμβάνω. Άνίσχυρες οι πνευματικές και ήθικες μου δυνάμεις. Θα τολμήσω όμως. Ή τόλμη είναι γνώρισμα των μαθητών του Χριστού. Ή διακονία του Έπισκόπου στην Έκκλησία δέν μπορεί παρά να είναι ή τόλμη μιάς τόλμης. Ή τόλμη και τό θαύμα έξάλλου είναι τά άκριβά παιδιά της πίστεως. Έρχομαι, και ιδού εγώ - έχοντας στην καρδιά μου πολλή τόλμη και άφειδώλευτη

ἀγάπη γιά ὄλους σας. Καί λέγοντας τόλμη, ἐννοῶ ἀσφαλῶς διάθεση γιά πνευματική διακο- νία καί ἀνύστακτη μέριμνα γιά τήν κατά Χριστό μόρφωση τοῦ ποιμνίου, τοῦ ὁποίου οἱ ἐκδηλώ- σεις συμπαραστάσεως ἤδη γράφτηκαν στήν καρδιά μου μέ χρυσά γράμματα. Γιατί ἐδῶ δέν ἦρθα ὡς πάροικος ἢ παρεπίδημος, ἦρθα νά δια- κονήσω, ἦρθα νά σωθῶ. Νά, γιατί ἡ καρδιά μου χτυπᾷ γι' αὐτό τόν τόπο, χτυπᾷ γι' αὐτό τόν λαό, τοῦ ὁποίου τά ἦθη καί τά ἔθιμα εἶναι ἀπό σήμερα καί ὁ τρόπος τῆς δικῆς μου ζωῆς. Μή θεωρήσετε περήφανα τά λόγια μου, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία πού θέλει τόν Ἐπίσκοπο φορέα τοῦ πνεύματος τῆς ἐνότητος στό ἐκκλη- σιαστικό σῶμα, ἀπαραίτητο ὄρο της ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἐπίσκοπος στέλνεται ἀπό τόν Θεό γιά νά «ποιμάνει τήν Ἐκκλησία» (Πραξ. 20,28), γιά νά κάθεται στόν μέσον Της εἰς τύπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ζητοῦν ἀπό τόν Ἐπίσκοπο «περισ- σότερα νά ἐπιτυγχάνει μέ τήν σιωπή παρά μέ τά μάταια λόγια». Μέ αὐτό τόν σκοπό ἔρχομαι σή- μερα σέ ἐσᾶς. Ἐνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος «ἀγα- πήσας τοῦ ἰδίου τούς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς» (Ἰωαν. 13,1).

Ποιμένας καί ποιμενόμενοι, κληῆρος καί λα- ὅς, ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι, ὄλοι μαζί ἀποτε- λοῦμε τό Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τήν Μητρόπολη Κισά- μου καί Σελίνου, μέρος καί ταυτόχρονα ὄλον τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως ὁ γεωργός καί ἡ γῆ πού ὀργώνει εἶναι ἓνα, ὅπως ὁ ἀμπελουργός καί τό ἀμπέλι πού κλαδεύει εἶναι ἓνα, ἔτσι καί ἐμεῖς ἐδῶ στήν Κίσαμο, τό ὠραῖο Καστέλλι, τήν ἱστο- ρική Κάνδανο, τήν ξακουστή Παλαιόχωρα, τίς ὄμορφες Βουκολιές καί τά Παλαιά Ρούματα, τό

κάτω ἀπό τήν σκέπη τῆς Παναγίας Κολυμπάρι, τόν Καμπανό, τό Ἔλος καί τόν Δραπανιά, τήν Σούγια καί τόν Πλάτανο καί ὄλα τά ἄλλα, τά μι- κρότερα καί μεγαλύτερα χωριά τῆς Μητροπόλε- ὡς μας, ὄλοι μαζί εἶμαστε τό χωράφι τοῦ Χρι- στοῦ στή γῆ καί Ἐκεῖνος ὁ γεωργός πού τό ὀργώ- νει, τό σπέρνει, τό ποτίζει, τό θερίζει, παίρνει τούς καρπούς. Ὅλοι μαζί εἶμαστε ἓνα: Ἡ περι- ουσία τοῦ Χριστοῦ στή γῆ. Εἶμαστε ὡς λαός μι- κρός. Δέν ἔχουμε περιθώρια γιά λάθη μεγάλα. Τώρα τελευταία οὔτε κάν καί γιά μικρά. Εἶναι καί κάτι ἀκόμα, πού δέν μπορῶ νά σᾶς τό ἀρνηθῶ. Γιά νά εἶμαι συνεπής στίς ἐπιταγές τῆς Γραφῆς, στήν ἐμπιστοσύνη τῆς Ἱεραρχίας καί σέ ὄσα ὑπαγορεύει ἡ συνείδησή μου, γιά νά σᾶς ἀνταποδώσω ὄσα προσευχηθήκατε καί θελήσα- τε γιά μένα, νά τί θά κάνω «ἵνα μαρτυρῶμεν τῇ ἀληθείᾳ» (Ἰωαν. 5,33). Θά σᾶς λέγω πάντα τήν ἀλήθεια. Ὅχι μόνο τήν ἀλήθεια πού εἶναι ὁδός καί ζωή, δηλ. τό Χριστό, ἀλλά σέ καθημερινά πράγματα. Μιά ἀλήθεια πού δέν κολακεύει, δέν θά εἶναι μισή, δέν θά χαϊδεύει, δέν θά ἀποβλέπει σέ τίποτα παρά μόνο στήν σωτηρία σας. «Οὐ ζητῶ τά ὑμῶν ἀλλ ὑμᾶς» (Β Κορινθ.12,14), τό συμφέρον τῆς ψυχῆς σας μέ ἐνδιαφέρει ἀδελφοί, ὄχι ἡ ἐπιδίωξη ἐπαίνων, οὔτε τό κυνήγι τῶν δια- κρίσεων καί τῆς προβολῆς. Θά ἐπιμείνετε νά ζή- σω ἔτη πολλά, μά πιστέψτε με δέν μέ νοιάζει ὁ ἀριθμός τους, ὄσο τό βάρος τους. Γιά τοῦτο καί δέν πρόκειται σήμερα νά κάνω προγραμματικές δηλώσεις γιά τό πῶς θά ἐργασθῶ καί τί θά προ- σφέρω. Ἦρθα ὡς Ἐπίσκοπος. Εἰλικρινά δέν ξέ- ρω τί θά κάνω. Δέν μαστίζομαι ἀπό ἐμπνεύσεις, δέν ἐπιδιώκω πρωτοτυπίες, δέν εἶμαι ἀνακαινι-

στής, οὔτε ἄπληστος γιὰ ἀλλαγές. Ὅτι μέ φωτίσει ὁ Θεός. Σέ ὅτι μέ ὀδηγήσουν οἱ δικές σας προσευχές καί οἱ δικές σας πνευματικές καί ὄχι μόνον ἀνάγκες. Καλύτερα γι' αὐτά εἶναι νά μιλήσουν ἄλλοι ἀργότερα. Ὅταν θά μέ φιλήσει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καί δέν θά μοῦ χρωστάει τίποτε ἄλλο ὁ ἐπισκοπικός μου θρόνος. Κι ἀκόμα καλύτερα, ὅσα θά γίνουν ἄς εἶναι γιὰ τήν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Δικαιοκρίτου Κυρίου μας κότινος δόξης κι ὄχι πέτρα πού θά μέ βυθίσει στήν ἄβυσσο τῆς ἀνυπαρξίας τῶν προσώπων.

Γνωρίζω ὅτι κληρονομῶ μία σοβαρή, πρότυπη καί δυναμική ποιμαντορία. Τοῦ πνευματικοῦ μας πατέρα Γέροντος πρ. Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ. Εἰρηναίου, ὁ ὁποῖος οἰκοδόμησε ψυχές, ἔκτισε ναούς, ἴδρυσε ἰδρύματα, πρωτοστάτησε σέ κινητοποιήσεις, ἠγήθηκε σέ λαϊκά αἰτήματα, ἴδρυσε ἐταιρεῖες, ἔγραψε, συζήτησε, κήρυξε, εὐλόγησε, προσευχήθηκε καί ἄφησε ζωντανό τό ὄνομα τοῦ Κυρίου καί ζεστή τή σχέση μας μέ τήν Ἐκκλησία Του. Καρποὶ ὄριμοι στά βαρυφορτωμένα κλαδιά, τά στάχυα μεστωμένα, ἡ γῆ ποτισμένη, οἱ ψυχές ἀναπαυμένες, ἡ σοδειά πλούσια πού τήν κρατῶ στά χέρια μου σάν πολύτιμο μαργαριτάρι, ἀκριβό θησαυρό. Ὅλα αὐτά θά μοῦ εἶναι τό ζεστό καταφύγιο στίς παγωμένες κι ὀλομόναχες χειμωνιάτικες νύχτες πού θά ῥθουν στήν ποιμαντορική μου διακονία. Στηρίζομαι στή μαρτυρημένη ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας καί θά κάνω δειλά βήματα πάνω στά κύματα, κοιτώντας κατά πρόσωπον τόν Ἰησοῦ. Μήπως προλάβουμε νά ἀπολαύσουμε ἐφαρμοσμένη θεολογία πρὶν πεθάνουμε. Δηλαδή: Μιά Ἐκκλησία πού δέ θά δεσμεύει τοὺς ἀνθρώπους μέ «βαρέα καί δυσβάστακτα» (Ματθ. 23,4). Μιά Ἐκκλησία πού θά «λευκαίνει

τόν σπιλωμένο χιτώνα τοὺς μέ τό αἷμα τοῦ ἄρνιου» (Ἀποκ. 6,14) καί θά «ἐξαλείφει κάθε δάκρυ ἀπὸ τά μάτια τοὺς» (Ἀποκ. 6,16-17), κάνοντας χειροπιαστό αὐτό πού χρειάζεται ὁ κόσμος μας, τήν ἐλπίδα. Μιά Ἐκκλησία μέ μορφή σεμνή, λιτή, κοντινὴ στό σήμερα, οἰκεία, μέ λιγότερη ἀρματωσιά καί στόμφο, πού «καθαρή καί ἀμίαντος», χωρίς νά ξεπέφτει σέ ὑπηρεσία κοινωνικῆς πρόνοιας, «θά ἐπισκέπτεται τοὺς ἀνθρώπους στή θλίψη τοὺς» (Ἰακ. Ἀδελφ. 1,27), καί θά τοὺς γεμίζει μέ τήν παρουσία τοῦ Σταυρωμένου καί Ἀναστημένου Κυρίου Ἰησοῦ. Πού δέν θά εἶναι «ἠθικοπλαστικός ὀργανισμός, ἀλλὰ σῶμα σωτηρίας, ὅπου τά μέλη Τῆς δέν σώζονται γιὰ τήν ἐπάρκειά τους, ἀλλὰ γιὰ τήν ἀνεπάρκειά τους». Μιά Ἐκκλησία πού δέν θά πολιτικολογεῖ, οὔτε θά ἐθνικολογεῖ, ἀλλὰ μόνο θά θεολογεῖ, ἀφοῦ ὁ θεολογικός λόγος εἶναι καί πολιτικός, τῆς πολιτείας τοῦ Θεοῦ, εἶναι καί ἐθνικός, τοῦ ἔθνους τῶν Χριστιανῶν. Ἀλλά μήτε καί θά τεχνολογεῖ, ἀλλὰ μέ λόγο κατανοητό θά ἀγκιστρώνει τίς ψυχές, ἀφοῦ τίς περνᾶ ἀπ' τοῦ μυαλοῦ τ αὐτάκια γιὰ νά τίς ὀδηγήσει σέ μία ἐνοποίηση «ἦθους καί αἰσθητικῆς, σάν μία διαρκὴ νίκη κατὰ τοῦ κερματισμοῦ». Μιά Ἐκκλησία πού θά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο στό «ἀποκεκρυμμένο κάλλος», ἐκεῖ ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἢ σώζεται ὀλόκληρος ἢ δέν σώζεται καθόλου. Μιά Ἐκκλησία πού τήν ἐμπιστευόμαστε καί ὄχι πού ζητάει. Μιά Ἐκκλησία πού θά μᾶς ἀναστήσει στή λογική πού ἐλευθερώνει, θά ἀπαντήθει στά καθημερινὰ δράματα καί ἀδιέξοδά μας, στά ἀναπάντητα «γιατί» καί ἐρωτήματά μας. Μιά Ἐκκλησία πού θά μᾶς προσφέρει τόν Θεό πού λυτρώνει, πού θά βασιζέται στήν ἔξοδο ἀπὸ τήν φιλαυτία καί τήν μυωπία μας πρὸς τή διέξοδο τῆς αὐταπάρνησης καί τό φῶς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Δέν μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νά κηρύττει Θεό πού εἶναι πανταχοῦ παρών καί ἀπὸ τή ζωή Τῆς ἀπῶν.

Τό τρίπτυχο Ἐνορία-Κοινωνία-Παράδοση, θά εἶναι ἓνα βουνό, πού θά μᾶς φωνάζει στήν κορυφή του, ὅπως τόν Μωϋσῆ γιὰ νά μεσιτεύω γιὰ σᾶς. Μά δέν θά ἀνεβαίνω μόνος μου τό ὄρος τῆς Ἐρημώσεως. Κουπαστή στόν ἀνήφορο θά εἶναι οἱ μοναστικὲς ἀδελφότητες τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς, καί τοῦ Παρθενῶνος. Ἐχω καί τοὺς ἀδελφούς μου κληρικούς, τοὺς ὁποῖους βαθύτατα σέβομαι, τιμῶ καί ἀναγνωρίζω τό πολύτιμο ἔργο καί τήν προ-

σφοδρά τους, νά μου κρατοῦν ψηλά τά χέρια ὅταν θά γιγαντώνεται μέσα μου ἡ ἀπελπισία τοῦ κόσμου. Μ' αὐτούς τούς ἀδελφούς μου κι ἂν δέν συμφωνοῦμε κάποτε σέ ὅτι εἶναι φρόνιμο, τουλάχιστον θά συντονιζόμαστε στήν διακονία τοῦ ἴδιου Θεοῦ. Μπορεῖ νά φαίνεται ὅτι οἱ κληρικοί διαφέρουμε ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ καιροῦ μας κι ὅτι ὁ χρόνος μας προσπερνᾷ. Ὅταν ἐμεῖς αὐτάρεσκα πίσω ἀπό τό πρίσμα τῆς αἰωνιότητος «θεώμεθα τά τεκταινόμενα» τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κάτω ἀπό τή σκιά τῶν θριάμβων τῆς καί τῶν ἀμαρτιῶν μας. Ὅμως τό πραγματικό πεδίο μάχης τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι στήν πολιτική, στήν διπλωματία, στά οἰκονομικά. Εἶναι στό σιωπηλό πεδίο τοῦ ἀτομικοῦ πνεύματος. Γιά νά εἰσέλθομε ἐκεῖ, Πατέρες καί ἀδελφοί μου κληρικοί, πού ἀπό καρδιάς σᾶς εὐχαριστῶ γιά τά δῶρα πού μοῦ προσφέρατε καί τά θερμά σας λόγια, κυρίως ὅμως γιά τό ἔργο καί τή διακονία σας, ὀφείλουμε νά παίρνουμε τήν ἀλήθεια σάν λυχνάρι καί νά βγαίνομε ὅπως οἱ πρῶτοι Ἀπόστολοι γιά νά ποῦμε τό καλό ἄγγελμα σ' ὅποιον θέλει ν

ἀκούσει. Ἄν ἡ ἱστορία σταθεῖ ἐμπόδιο στό δρόμο μας, νά τήν ἀγνοήσουμε. Ἄν μᾶς ἐμποδίσουν τά συστήματα νά τά παραμερίσουμε. Ἄν μᾶς βαραίνουν τά ἀξιώματα, νά τά ἀποξέσουμε. Καί τότε θά συναντήσουμε τό μόνο πού δέν εἶναι νέο καί ἄγνωστο γιά μᾶς, τόν ἄνθρωπο, ὅταν τόν γνωρίζουμε καί ὅταν τόν ἀγαπᾶμε, δηλ. ὅταν ζοῦμε μαζί του μέσα στήν ἀπλή οἰκειότητα τῆς συμβίωσης. Ἄς μή μᾶς ξαφνιάζει τό ὅτι καί ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία ὑπάρχει μία ἐνότης, πού τήν παραμελοῦμε συχνά. Εἶναι ἡ ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων πού ὑποφέρουν μαζί τήν κοινή ὑπαρξη, χαίρονται τίς κοινές χαρές, καί συμμερίζονται τίς ἴδιες λύπες. Εἶναι αὐτοί πού μᾶς ἔχουν περισσότερη ἀνάγκη. Αὐτοί πού σκύβουν κάτω ἀπό τό φορτίο τῆς ὑπάρξεως, τῶν ὁποίων ἡ ζωή εἶναι μία καθημερινή πάλη γιά τήν ἀπλή συντήρηση, πού τούς λείπει τό ταλέντο καί οἱ

εὐκαιρίες, πού ζοῦν μέ τόν φόβο τῶν χρεῶν καί τῶν δανείων, μέ τό ἄγχος τῶν φροντιστηρίων καί τῆς ἀνεργίας, μέ τήν ἀτολμία γιά τόν γάμο καί τήν παιδοποιΐα, τόσο πού δέν βρίσκουν τόν καιρό οὔτε καί τήν δύναμη νά κάνουν τούς λογαριασμούς τῆς ψυχῆς τους. Ἐνα κόσμο πού σήμερα τόν εὐλογῶ καί τοῦ ἀνοίγω τήν ἀγκαλιά μου. Ὅμως, γιά μία στιγμή βρίσκω νά κόβεται τό αἷμα μου, καθὼς εἶναι πολύ βαρῦς νά τόν σηκώσω. Ἡ δική μου ἀντοχή καί ἡ κατανόηση θά σκοντάφτει συχνά. Ἀλλά ἀφοῦ ἔχει κατανόηση ὁ Θεός, τότε ὅλοι μας ἐξακολουθοῦμε νά ἔχουμε ἐλπίδες. Νά εἶστε βέβαιοι πὼς κι ἂν κάποτε μοῦ λείπει ἡ κατανόηση, δέ θά μοῦ λείπει ἡ ἀγάπη.

Ἰκετευτικά ὑψώνω τά χέρια μου πρὸς τόν οἰκτιρῆμονα Θεό γιά ὅλους σας. Γιά τούς εὐσεβεῖς οἰκογενειάρχες, τούς ἄνδρες καί τίς γυναῖκες, ὅπου μέ πόνο καί πόθο ἀνασταίνετε τά παιδιά σας, γιά τούς ἀνθρώπους τοῦ μόχθου πού μέ τόν τίμιο ἰδρώτα σας βγάξετε τό ψωμί σας, γιά τούς νέους καί τίς νέες του τόπου καί τῶν ἐπαρχιῶν μας, πού λιώνετε τά νιάτα σας στή βιοπάλη, γιά

τήν φοιτητιῶσα, σπουδάζουσα καί μαθητιῶσα νεολαία μας, γιά τά τιμημένα καί πολλές φορές λησμονημένα μᾶ περήφανα γηρατεία, πού κουβαλᾶνε πόνους καί πίκρες τῆς ζωῆς, χαρές καί λύπες, μᾶ καί μία γόνιμη καί ἀπαραίτητη ἐμπειρία, γιά τά Καθιδρύματα τῆς Μητροπόλεώς μας καί τούς ἀνθρώπους τους, τήν Ο.Α.Κ., τό Ἄννουσάκειο Γηροκομεῖο - Θεραπευτήριο καί τά Οἰκοτροφεῖα τῆς, πού τόσα προσφέρουν στόν τόπο καί τήν Ἐκκλησία.

Γνωρίζω τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει σήμερα μιά οἰκογένεια. Γνωρίζω τά ἀδιέξοδα μέ τά ὁποῖα ἐρχεται ἀντιμέτωπη ἡ νεολαία μας. Γνωρίζω ὅτι πολλοί νέοι πληγωμένοι καί διαψευσμένοι ἀναζητοῦν ἀπαντήσεις στόν ψεύτικο παράδεισο τῶν ναρκωτικῶν καί ἄλλοι στίς ἀπατηλές, στίς ψεύτικες καταστροφικές λατρεῖες καί αἰρέσεις. Τά παιδιά αὐτά διψοῦν γιά

μία άλλη ζωή. Διψούν για την πραγματική ευτυχία. Για τούτο και αισθάνομαι έντονη την ανάγκη έτούτη τή μοναδική για την Ἐκκλησία μά και την προσωπική μου ζωή και ώρα νά τούς κοιτάξω, νά σᾶς κοιτάξω στά μάτια νέοι και νέες τοῦ τόπου μας και νά σᾶς πῶ: Παιδιά μου και ἀδέλφια μου: Σᾶς ἐναγκαλιζομαι μέ ἀνιδιοτελή και ἀνυπόκριτη ἀγάπη. Σᾶς καμαρώνω και θά προσεύχομαι ἰδιαίτερος για σᾶς μέ ὄλη μου τήν δύναμη. Στά σπινθηροβόλα και ἀνήσυχα μάτια σας ἀντικρίζω τό μέλλον αὐτοῦ τοῦ τόπου. Στίς ἐνστάσεις και τίς ἀπορίες σας διαβλέπω τήν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας και τῆς αὐθεντικότητας. Στίς ὀργισμένες φωνές σας ἀκούω τούς ἄνομους συμβιβασμούς μας και τά ἐξοργιστικά μας λάθη πού σᾶς πληγώνουν. Στίς πτώσεις σας στή ζωή, τήν ἀπόρριψη τῶν ὑποκρισιῶν και τῶν ἀνομιῶν μας. Μήν ἀποκάμετε ὅμως ἀδέλφια μου. Ὑπάρχει ἐλπίδα και ἔχει ὄνομα. Λέγεται Χριστός και Ἐκκλησία. Προσπερᾶστε τά λάθη και τίς μικρότητές μας μέ γενναιοφροσύνη, προσπερᾶστε και ἐμᾶς ἂν θέλετε, ὅταν δέν ἀξίζουμε τῆς ἀγάπης και τῆς παραδοχῆς σας, ἀλλά ποτέ, σᾶς παρακαλῶ, ποτέ μήν προσπεράσετε τόν Χριστό. Ἐναν λόγο μόνον θά σᾶς πῶ. Ὁ Ἐπίσκοπος, φίλος και ἀδελφός σας, εἶναι ἐδῶ και δέν θά φεισθῆ κόπων και θυσιῶν, προκειμένου και σεῖς νά ἔλθετε ἐδῶ. Στήν Ἐκκλησία, στόν Χριστό, στήν ἐλπίδα, στήν ζωή. Μαζί θά προχωρήσουμε, μαζί θά παλέψουμε. Δῶστε μου τά χέρια σας. Πάρτε τήν καρδιά μου.

Χαιρετίζω ξεχωριστά τόν πνευματικό κόσμο τῶν ἐπαρχιῶν μας, τούς ἀνθρώπους τῆς τέχνης και τοῦ πολιτισμοῦ, ἐξόχως δέ τούς λίαν ἀγαπητούς μου και ἐκλεκτούς συναδέλφους ἐκπαιδευτικούς ὄλων τῶν βαθμίδων πού κρατᾶτε στά χέρια σας τήν ἐλπίδα και τό μέλλον τοῦ τόπου

ΧΡΙΣΤΟΣ ἔ ΚΟΣΜΟΣ 25

μας. Τιμῶ τό ἔργο και τήν προσφορά σας και γνωρίζω ὅτι δίνετε τόν καλύτερο ἑαυτό σας. Θά εἶμαι δίπλα σας και μαζί σας.

Πολλοί, κατά τό διάστημα αὐτό, μοῦ ζητήσατε νά μήν ἀλλάξω, νά παραμείνω ὅπως μέ ξέρετε. Ὅμως, κι αὐτό ἀπό σᾶς ἐξαρτᾶται ἀδελφοί μου. Εἰπώθηκε πῶς τό ἀξίωμα εἶναι «σαράκι τῶν ὀστέων» (Παρ. 14,30), μά ὀφείλω νά περισώσω τήν ἀκεραιότητά του τόσο ἀπό τίς συνέπειες τῆς ἀνεπάρκειας, ὅσο και ἀπό τήν ἀναξιοπρεπή οἰκειότητα σ' αὐτό. Ἀφοῦ, ἀντιστρέφοντας τό εὐαγγελικό, θά μπορούσα νά πῶ: δέν σᾶς διάλεξα ἐγώ, ἐσεῖς μέ διαλέξατε. Μακάρι ὅσο ἤχηρό ἦταν τό χειροκρότημά σας, τόσο δυνατή νά εἶναι και ἡ προσευχή σας για μένα. Ὁ ἀντίλαλος τοῦ χειροκροτήματος θά σβῆσει σέ λίγο, νά, ἔσβησε κιόλας, ὅμως τούς γλυκούς χυμούς τῆς προσευχῆς σας, θά τούς γευθοῦμε ὅλοι.

Στηρίζομαι στίς εὐχές και τίς προσευχές τῶν Σεβασμιωτάτων Ἁγίων Ἀρχιερέων τῆς νήσου μας, οἱ ὅποιοι μέ ἔφεραν κοντά σας και γίνονται συν-κοινωνοί αὐτῆς τῆς μεγάλης και ἱστορικής για τήν Ἐκκλησία και τόν τόπο μας στιγμῆς και τούς ὁποίους και πάλιν και πολλάκις ἐκ μέσης καρδίας εὐχαριστῶ και εὐγνωμονῶ. Στηρίζομαι στήν ἀγάπη τῶν τιμίων και ἀξίων λευϊτῶν-κληρικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, τούς πιό στενοῦς ἐκλεκτούς συνεργάτες μου. Στηρίζομαι στήν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ μας και τῶν δυό ἐπαρχιῶν μας, σέ ὅλους ἐσᾶς τούς ἀγαπημένους και οἰκείους μου ἀνθρώπους τοῦ μόχθου και τῆς βιοπάλης, τούς φίλους και ἀδελφούς μου, πού τόσα πολύτιμα μοῦ προσφέρετε ὅλα αὐτά τά χρόνια τῆς ἀναστροφῆς μου μαζί σας. Σᾶς εὐχαριστῶ για ὅλα ὅσα πλουσιοπάροχα ἡ ἀγάπη σας μοῦ χάρισε και μοῦ χαρίζει και σήμερα και στήν χειροτονία μου σέ δῶρα, γλυκίσματα, και κεράσματα ὡς και τούς Γυναικείους Συλλόγους και Φορεῖς τῶν ἐπαρχιῶν μας για τίς προσφορές σας, κυρίως ὅμως εὐχαριστῶ για τήν προσευχή σας πού ξέρω πῶς μοῦ χαρίζετε και τόσο ἔχω ἀνάγκη.

Στηρίζομαι στήν ἀγάπη και τήν συμπαράσταση τῶν ἀρχῶν τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας και τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τόν ἐξοχώτατο κ. Ὑφυπουργό και ἐκπρόσωπο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τόν ἀξιότιμο κ. Γενικό Γραμματέα τοῦ Ὑπ. Ἀναπτύξεως τούς ἐντιμότατους κ. Βουλευτές τοῦ Νομοῦ μας, τόν κ. Νομάρχη Χα-

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

νίων, τούς ἀξιότιμους κ. Δήμαρχους, τούς κ. Νομαρχιακούς καί Δημοτικούς Σύμβουλους, τούς ἐκπρόσωπους τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Ἀεροπορίας, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Πυροσβεστικῆς, τῆς Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας καί Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης, τούς κ. Προϊστάμενους τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ὡς καί τούς ἐκπρόσωπους Συλλόγων καί Φορέων καί τῶν δυό ἐπαρχιῶν μας. Καρδιακά σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους τόσον γιά τήν παρουσία, ὅσον καί γιά τήν εὐγένειά σας, τά καλά σας λόγια καί τήν πηγαία καί αὐθόρμητη ἔκφραση τῶν συναισθημάτων σας, εἶμαι δέ βέβαιος ὅτι θά συλλειτουργήσουμε καί θά συνεργασθοῦμε ἁρμονικά καί ἀποδοτικά γιά ὅτι καλό γιά αὐτόν τόν τρισευλογημένο τόπο καί τόν θαυμάσιο λαό μας. Περιάροντας ὑποβάλλω μέσω τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Νεκταρίου ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, τόν γνήσιο ἐκφραστή μιᾶς οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας καί ὀρθοπραξίας στούς ἀντίποδες τῆς παγκοσμιοποίησης, τόν βαθύτατο σεβασμό καί τήν ἕως ἐσχάτων ἀφοσίωσή μου πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλε-

ως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικό ἡμῶν Πατριάρχη, πού πολλά μοχθεῖ γιά τήν εἰρήνη στόν κόσμο καί τήν εὐστάθεια τῶν Ἐκκλησιῶν.

Παρακαλῶ δέ τήν μάνα μου νά συνεχίσει ν' ἀνάβει τό καντήλι στό πατρικό μας σπίτι καί νά καίει τό λιβάνι τῆς προσευχῆς της στήν Παναγία μας, πού εἶναι ἡ μάνα τοῦ κόσμου, γιά μένα τόν ἐλάχιστο, γιά νά σκεπάζει καί νά φυλάττει ἀπό κάθε κακό τόν κόσμο ὅλο καί μένα τόν ἀνάξιο.

Προσευχηθεῖτε παρακαλῶ, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, πατέρες καί ἀδελφοί μου Χριστιανοί, νά μείνω ἄτρωτος ἀπό τήν ὑπερηφάνεια, νά μὴ μέ βάλει σέ πειρασμό ἢ αὐταρχικότητα καί ἡ φιλοδοξία. «*Δία τῆς πραότητος καί τῆς ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ*» νά βαδίζω ἐνίοτε «*ἐν τρόμφῳ*» καί νά προσεύχομαι συχνά «*ἐν τῷ κρυπτῷ*». Προσευχηθεῖτε νά ἀντέχω στήν διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πίεση τῶν ὑποθέσεων καί οἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων νά μοῦ ἀφήνουν χρόνο καί θέληση γιά νά ρυθμίσω καί ἐγώ, σηκώνοντας τόν σταυρό μου, τίς ὑποθέσεις καί τῆς δικῆς μου ψυχῆς, ὥστε νά μὴ βρεθῶ, κάποτε, κλεισμένος ἔξω ἀπό τήν εἰρήνη τῶν ἐκλεκτῶν καί τήν κοινωνία τῶν Ἁγίων.

Ὁ νέος Ἐπίσκοπος Κισάμου καὶ Σελίνου καὶ ἐμεῖς

Ἡ Κρήτη καὶ ἰδιαίτερα τὰ Χανιά ἔχουν μία πνευματικὴ παράδοση πού γίνεται βαρύτερη ἀπὸ τίς πολιτικὲς ὑποθήκες ἀνθρώπων ὅπως ὁ Βενιζέλος, ἀπὸ τὴ συνεισφορά στὴ παγκόσμια μουσικὴ καὶ τοὺς ἀγῶνες τῆς ἐλευθερίας ὅπως διεθνῶς ἀναγνωρίζεται ὁ «οὐρανο-Μίκης» Θεοδωράκης καὶ ὁ πολὺς καὶ σεβαστὸς Εἰρηναῖος, ὁ σκαπανέας τῆς Εἰρήνης καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου στὴ περιοχὴ μας, ἀλλὰ καὶ στὴ παγκόσμια ἐκκλησία τοῦ Χριστιανισμοῦ. Βέβαια καὶ ἡ Κρητικὴ σκέψη καὶ ἡ Κρητικὴ ματιὰ ὑψώνεται φῶς, στὸ παγκόσμιο στερέωμα, ἀπὸ τὴ διανόηση τοῦ Ν. Καζαντζάκη. Τοῦτο σημαίνει πὼς στὸν τόπο τοῦτο καὶ γιὰ νὰ μιλήσωμε καὶ γιὰ νὰ πράξομε, εἴτε ὡς ἡγέτες εἴτε ὡς πνευματικοὶ ἄνθρωποι, πρέπει νὰ εἴμαστε πολὺ προσεκτικοὶ καὶ μετρημένοι. Ἔχομε χρέος ἱερό καὶ ὑποχρέωση πού ἀπορρέουν ἀπὸ μία ξεχωριστὴ ποιότητα ἀνθρώπων, πού μέ συναίσθηση τῆς τιμῆς καὶ μέ προσήλωσι πρὸς ἀξίες ἔγραψαν τὴν ἱστορία.

Στὴν ἀπὸ αἰῶνων πορεία τῆς Κρητικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἡ εἰς τὸν 20ο αἰῶνα καὶ μέχρι σήμερα ξεχωριστὴ παρούσα τοῦ γέροντος ἐπισκόπου μας Εἰρηναίου, σηματοδοτεῖ «Σχολή» γιὰ τὴ Χριστιανικὴ σκέψη καὶ τὴν ἀγαπητικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο πρακτικὴ. Στὴν ἀντίληψη αὐτὴ εὐλογημένης σχέσεως διοικοῦσας ἐκκλησίας καὶ πιστῶν πορεύεται καὶ ὁ ἥδη παγκοίως ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς Εἰρηναῖος Μητροπολίτης τῶν Χανίων καὶ ὁ ἐπίσης προσφιλέστατός μας καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις Λάμπης, Συβρίτου καὶ Σφακίων, ὁ ἕτερος ἐκ Κισάμου Εἰρηναῖος.

Ὁμοίως ὁ νέος Ἐπίσκοπός μας, κ. Ἀμφιλόχιος, μαθητὴς αὐτῶν τῶν ἐκλεκτῶν πατέρων καὶ ἐπισκόπων καὶ ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ εὐλογίας αὐτῶν προερχόμενος, πεφωτισμένος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μας, ἐψηφισμένος ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ καταξιωμένος ἐκ τῶν προτέρων καὶ στὴν ἀντίληψη τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν μας, ἄρχισε νὰ πομαίνει στὸν εὐλογημένο τόπο τῆς καὶ ἐσπερίας Κρήτης ἀποκαλουμένης.

Ἡ Ἁγία καὶ μεγάλην Σαρακοστή κατεξοχῆν πνευματικὴ περίοδος, ἡ ὁποία ἐν ἀσκήσει, πρὸς τὸ μέγα καὶ ἀνεπανάληπτο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας ὁδηγεῖ ἐπιτρέπει καὶ σέ μᾶς, «τέκνα» τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας νὰ διατυπώνομε κάποιες σκέψεις εὐφρόσυνης χριστιανικῆς διάθεσης ἢ καὶ εὐχῆς:

Τὸν ἐπίσκοπον ὡς κεφαλὴν τῆς ἐκκλησίας, ἀποδεχόμεθα ὡς «ἐντολοδόχο τοῦ Θεοῦ» καὶ συμπαραστάτη εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν «ποιμενομένων», ὡς τὸν «Ἱεράρχην» Χριστὸν στοὺς αἰῶνας παρατεινόμενο μέχρις τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Λύχνος μὲν τοῦ σώματος εἰσὶ ὁ ὀφθαλμὸς, λύχνος δὲ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἐμπνέει σέ ἱερεῖς καὶ διακόνους λειτουργία ὑπεύθυνη καὶ πνευματικὴ καὶ ὄχι ἄσκηση «ἀρχῆς ἀνεξιάστου»

Ὁ Ἐπίσκοπος πρῶτος γινώσκει καὶ ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐμεῖς διδασκόμεθα «Πάντα μοὶ ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει, πάντα μοὶ ἔξεστιν ἀλλοῦ πάντα οἰκοδομεῖ».

Τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου δὲν εἶναι τίτλος εὐγενείας, πού παρέχει στὸν κάτοχό του ἀνέσεις καὶ κοσμικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ τίτλος διακονίας πού καθιστᾷ τὸν κάτοχό του ὑπόλογο ἀπέναντι στό Θεό, ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνο γιὰ τὴ πνευματικὴ πορεία τοῦ ποιμνίου του. Ὁ γράφων σεμνύνεται νὰ ἔχει τὴ γνώμη, ὅτι δὲν ὑπάρχουν καλοὶ καὶ κακοὶ μαθητῆς, ὑπάρχουν καλοὶ καὶ κακοὶ δάσκαλοι καὶ ἐκ παραλλήλου ἀνάλογα μέ τὴν προσφορά τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἡ ἀνταπόκριση τοῦ ποιμνίου.

Τὸ ἔργο τῶν προκατόχων μας, μικρότερο ἢ μεγαλύτερο, ἀναφέρεται στό χρόνο καὶ στίς συγκυρίες πού πραγματώθηκε. Δὲν ἐπαναλαμβάνεται, συνεχίζεται! Μπορεῖ νὰ κρίνεται, ἀλλὰ εἶναι λάθος νὰ συγκρίνεται. Ἄλλωστε κατὰ τὸν ἱστορικό Ξενοφῶντα «δὲν εἶναι δυνατό νὰ μπεῖ κανεὶς στό ἴδιο ποτάμι δύο φορές», τὸ νερὸ προφανῶς εἶναι ἄλλο.

Δίκαιο θὰ ἦταν ὅσοι καταγράφουν τὸ κοινωνικὸ ἔργο ἐνός Ἐπισκόπου νὰ προσμετροῦν καὶ ὅσα, ὅσοι προσέφεραν ὡς πρόσωπα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,

ἀλλὰ καὶ ὡς κοινωνία καὶ ὡς πολιτεία συνέδραμαν. Ὡστε νὰ μνημονεύομε κατὰ τὸν Μακρυγιάννη, «προσέχοντες καὶ μένοντες στό Ἐμεῖς» καὶ τὸ Ἐγὼ γιὰ τὸν ἐπίσκοπο νὰ ἀναφέρεται καὶ νὰ εἶναι «ἡ Ἐκκλησία»

Ἄλλωστε οἱ τομεῖς τῆς δράσης καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι τέτοιοι καὶ τόσοι πού χρειάζεται ἄνθρωπος γιὰ νὰ στηριχθεῖ καὶ στελέχη πού θὰ τὸν βοηθήσουν καὶ θὰ μοιραστοῦν μαζί του τὸ βᾶρος τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνακούφιση καὶ τὴ «σωτηρία» τῶν ἀνθρώπων.

Χρειάζεται ἀφοσιωμένους κληρικούς, πού νὰ πιστεύουν στό ἔργο τους, ἀλλὰ καὶ πού στὴ προσωπικὴ τους ζωὴ θὰ ἐμπνέονται ἀπὸ ἰδανικά καὶ ἀξίες καὶ δράση προσφοράς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἐποχές πού οἱ ἐπίσκοποι συμπεριφέροντο ὡς Δεσπότες ἔχει περάσει στὴν ἱστορία. Ἐπίσκοπος, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ συνυπάρχουν, συνεργάζονται καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἀκούει, κρίνει, συμβουλεύει καὶ ἐνεργεῖ μέ γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας καὶ ὄχι τὴν ἐξυπηρέτηση προσωπικῶν θέσεων. Ὁ ἐπίσκοπος, ἀνώτατος πνευματικὸς ἡγέτης, ἐνέχει τὴ θέση ἐπιθεωρητοῦ - σέ ρόλους διακριτοῦς, ἰδιαίτερα μέ τὴν κοσμικὴ ἐξουσία - τοῦ ὁποῖου οἱ ὅποιες παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁποία ἐπιτίμηση, στοχεύει στὴ βελτίωση τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφοράς, ἀλλὰ καὶ στὴ διόρθωση τῶν κακῶς κειμένων, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξη καὶ τὴ Χριστιανικὴ ἠθική. Ὡς ἐξουσία ὅμως καὶ Ἐκεῖνος ἐκ τῆς θέσεως του ὀφείλει καὶ εὐθύνεται νὰ ἐκτιμᾷ καὶ ξεχωρίζει ποιοὶ ἀπὸ

τούς συμβούλους του και ποιοί συνεργάτες του είναι ειλικρινείς, αντικειμενικοί και συνεργάζονται χωρίς νά κολακεύουν ανθρώπινες ματαιοδοξίες της εξουσίας. Αντίθετα – συμβαίνει συχνά κι αυτό – προκαλούμε τους σεμνούς, τους ταπεινούς και όσους άθόρυβα και με αληθινό πνεύμα Χριστού εργάζονται και διακονούν την εκκλησία. Οί άνθρωποι είμεθα εύκολοι στά μεγάλα λόγια, τήν ύστερόβουλη κολακεία, τήν εύκολη και μάταιη εξύψωση τών όποιων φορέων τής εξουσίας, αλλά και αλλίμονο, ευμετάβλητοι τόσο πού σύντομα από τό Ώσαννά του Κυρίου μεταβαίνομε σχεδόν άκριτα και στό άρον – άρον σταύρωσον Αυτόν.

Ο νέος επίσκοπος γνωρίζει – και τά τελευταία χρόνια, ό πρώην και δάσκαλός μας Ειρηναίος, φρόντιζε νά γίνει κατανοητό – ότι τό έργο του Μητροπολίτου είναι πρωτίστως πνευματικό. Δέν είναι σήμερα οί ανάγκες τής κοινωνίας όποιες τή δεκαετία του 1950. Σήμερα, «δόξα τώ Θεώ», ένα ίκανοποιητικό κράτος πρόνοιας στό τομέα τών υπηρεσιών τής υγείας, τής παιδείας και τών άλλων αναγκών υπάρχει και λειτουργεί σέ ίκανοποιητικό βαθμό και ή εκκλησία συνεργάζεται στό πλαίσιο τής συναντίληψης και τής χριστιανικής ευποιίας.

Οί άνθρωποι σήμερα – περισσότερο από άλλοτε – νοιώθοντας προδομένοι από διάφορες κοινωνικές θεωρίες και πολιτικές πού υποσχέθηκαν «ισότητα» και δικαιοσύνη, στρέφονται στην Έκκλησία. Αναζητούν από τήν Έκκλησία, πού όφείλει νά επιτελεί μέ συνέπεια τή λειτουργική ζωή, τή εξύψωση εκείνη τής ψυχής πού δίνει τή δύναμη ν' αντέξει ό καθένας μας τίς καθημερινές δοκιμασίες.

Η εκκλησιαστική διακονία διά τών ιερέων στις τόσες ένορίες τής επισκοπής, είναι ή μαρτυρία εμπνευσμένης ποιμαντικής και ό Έπίσκοπος όφείλει νά είναι ό αυστηρός πατέρας τών ιερέων τών όποιων ή παρουσία και τό έργο πρέπει νά χαρακτηρίζεται από «ιεροπρέπεια», ευπρέπεια και ευταξία και στό Ναό πού υπηρετούν, αλλά και στό ένορία πού εργάζονται.

Ο σύγχρονος ιερέας και μορφωμένος πρέπει νά είναι και κοινωνικά ενεργός και νά έχει σκέψη και λόγο, αλλά και τεκμηριωμένη άποψη, ή όποια όφείλει νά είναι σεβαστή και ή όποια «αύθαιρεσία» τών επισκόπων και τό δικό τους κύρος και τής εκκλησίας κλωνίζει. Ο Έπίσκοπος και οί ιερείς μας υπηρετούν «τήν Όρθοδοξία» και ό,τι τό Ευαγγέλιο και οί Ίεροί Κανόνες πρεσβεύουν και κλήρος και λαός όφείλουν νά συμπορεύονται έν διαλόγω, πνεύματι αληθείας και αγάπης Χριστού.

Κλήρος και λαός, λοιπόν, προσβλέπομε πάντοτε στόν Έπίσκοπο, ως τόν πρώτο και συνδετικό κρίκο όλων. Ζητούμενο ήθος: Ό,τι απορρέει από τήν ευαγγελική διδασκαλία και συνιστά τή χριστιανική μας πίστη. Συμπεριφορά: Λιτή και ευσεβής, αποφυγή ό,τι ως μάταια επίδειξη προκαλεί και σκανδαλίζει, μερικές φορές και άδικα, καθώς οί άνθρωποι αυστηρότερα κρίνουν τούς άλλους.

Ό,τι πρέπει νά γνωρίζει ό Έπίσκοπος είναι μέν ό πρώτος τιμώμενος, αλλά και «ό πρώτος επικρινόμενος» και κανείς επίσκοπος δέν δικαιολογείται επαναπαυόμενος «επί τών δαφνών τής δό-

ξας του». Ο Έπίσκοπος είναι ό πρώτος έσταυρωμένος μετά τόν Μέγα. Έχει ευσέβεια ό κόσμος, αλλά έπιζητεί τήν άξιοσύνη και τό παράδειγμα του Ήγέτη.

Ο νέος μας επίσκοπος Σεβασμιώτατος Αμφιλόχιος, υπήρξε γιά τόν γράφοντα στην πρώτη συνάντηση – πριν χρόνια – «αποκάλυψη» ιεροπρέπεια. Εκείνος ό νέος (ψηλός και λυγρός ευειδής και μειλίχιος) – ως καθ ύπερβολήν – ή τώ όντι θείαν χάριν αποπνέων! Ο νέος αυτός στη δεκαετία του 1980, μιά και έξοχη ταραγμένη και εποχή άμφισβήτησης, ολοκληρώνει τίς θεολογικές σπουδές και έχων όλα τά προσόντα νά ζήσει «καλώς έν τώ κόσμω» «ελαύνεται» από Θείο ζήλο! Και τό 1990 ακολουθεί τόν «μοναχικό» δρόμο, ένω συνεχίζει τίς θεολογικές του σπουδές.

Σεβασμιώτατε Αμφιλόχιε, Σας άκούσαμε λέγοντα μετά ταπεινότητας, γι αυτό «τό Θείο Κάλεσμα».

Ήδη πρό αρκετών ετών σας γνωρίσαμε ιερέα και ως αρχιμανδρίτη. Θητεύσατε ήδη μέ εξαιρετικές ικανότητες στό χώρο τής παιδείας, συνάδελφος καθηγητής. Έξαρχής κερδίσατε τούς μαθητές στό δύσκολο χώρο του Λυκείου και οί νέοι προσέβλεπαν σέ σας όχι μόνο ως προς τόν δάσκαλο, αλλά τόν νέο πεφωτισμένο ιερέα του Χριστού, τόν έκφραστή του πνεύματος τής αγάπης και τής έλπίδας του Ευαγγελίου και από τή νέα σας θέση του Έπισκόπου πολλά έχουν νά έλπίζουν οί νέοι μας.

Είς τήν κοινωνική διακονία στην ένορία σας στόν Πλάτανο – περιοχή ανάλογη μέ τό Καστέλλι και μέ περισσότερες ανάγκες, όχι μόνο ενεργήσατε πολλά, αλλά και διά τής επιτυχίας σας εκλεκτούς συνεργάτες πύρατε και εξαιρετικά αγαπηθήκατε.

Ός επίσκοπος τώρα και από ύψηλότερη θέση θά έχετε τήν ευθύνη και γιά σημαντικότερα πράγματα: Όπως ό διάλογος και ή συναντίληψη σέ ευρύτερα θέματα, καθώς ό κόσμος μας γρήγορα μετεξελίχθηκε σέ παγκόσμιο χωρίο. Η Όρθόδοξος Ακαδημία Κρήτης είναι τό βήμα τής διανόησης και τής επιστήμης πού υπηρετεί τόν άνθρωπο και ή επίσημη εκκλησία δέν μπορεί νά μή ενδιαφέρεται γιά ό,τι ό νοός μας έχει τήν ευθύνη – μέ τή βοήθεια του Αγίου Πνεύματος καλύτερα νά επιτελεί.

Ο πατέρας και δάσκαλός μας, ό σοφός προκαθήμενός σας, γέρων Ειρηναίος «έσεμνύνετο» δι' εαυτόν αποκαλούμενος «ό Ίππότης του Σταυρού». Διαδεχόμενος εσείς τούτον δέν μπορεί παρά ή Θεία Βούληση και ή Οικονομία του Κυρίου – σέ σας νά επιφορτίσει τή συνέχεια του έργου τής αγάπης του Κυρίου και σεις ως νέος και ώριμος άξιος ήππότης του σταυρού και μέ τήν όλη παρουσία και πράξη σας ως Έπίσκοπος Κισάμου και Σελίνου, αναμένομε νά ευλογείτε και ή αγάπη και ή συνδρομή μας δεδομένη.

Στήν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου.

Μεγάλη τούτη ἡ ὥρα κι ἡ στιγμή
στό θρόνο τοῦ Δεσπότη ἀνεβαίνεις
ἀγάλλονται ψηλά οἱ οὐρανοί
τσ' ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ μεταλαβαίνεις.

Ἡ Κίσαμος ὀλάκερη σκιρτᾷ
τό Σέλινο ἐσένα χαιρετίζει
τό ἅγιο τό πνεῦμα πού πετᾷ
στό στέμμα σου ἀπάνω λαμπυρίζει.

Νά γίνεις τύπος ὄλων τῶν πιστῶν
ἐν ἔργῳ καί ἐν λόγῳ καί ἐν δράσει,
νά ἔχεις τή ζωή τῶν ἀσκητῶν
ἄξια νά λές παντοῦ «εἰρήνη πᾶσι».

Γιά ἰδές ἀπ' τό Ἰκόνιο μακριά
ὁ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος σέ κράζει
μακριά τά ποταπά καί τά μικρά
γιά τά τρανά γεννήθηκες, φωνάζει.

Μελχισεδέκ ἐσένα μαρτυρᾷ
ὁ ἅγιος Κυρ Γιάννης καμαρώνει
δέν κρύβουν τήν ἀνείπωτη χαρά
πολλῶν νεομαρτύρων μας οἱ στόνοι.

Νά μείνεις στά μεσοῦρανα ψηλά
γίνε στ' ἀλήθεια φτερωτός πετρίτης
καθόλου δέ σέ θέλουν χαμηλά
ὁ Τίτος κι Ἰωάννης ἐρημίτης.

Ἡ ὕλη μη σ' ἀγγίζει στόν καιρό
τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νά καλουργίζεις
τό βλέμμα σου μονάχα στό Σταυρό
τά σκότη τοῦ ἀνθρώπου νά φωτίζεις.

Καλεῖσαι γιά νά σώσεις τίς ψυχές,
αὐτό 'ναι τό μεγάλο μέλημά σου
μύριες σέ συνοδεύουνε εὐχές,
τρέχα μπροστά μέ τό παράδειγμά σου.

Πάρε τήν πατερίτσα σου σφιχτά
τά ἔλλογα τά πρόβατα νά θόσκεις
στή μάντρα τοῦ Χριστοῦ νᾶναι κλειστά
καλός εἶσαι ποιμὴν καί ἄνω θρώσκεις.

Ἰδού ὁ θερισμός εἶναι πολὺς
τοῦ Πνεύματος ν' ἀδράξεις τό δρεπάνι
τό χάραγμα θωρῶ τσ' Ἀνατολῆς
κι οἱ θημωνιές στηθήκαν μάνι - μάνι.

Νά γίνει μία Ποίμνη, Εἷς ποιμὴν
ὀλάκερη μαζί ἡ Ἀνθρωπότης
στίς μπόρες, στίς φουρτοῦνες ὁ λιμὴν
μιά πίστη, μιά ψυχὴ καί μιά θεότης.

Καί νά γνωρίζεις Δέσποτα καλά
πὼς θά 'μαστε γιά πάντα στό πλευρό σου
στό χρόνο πού διαβαίνει καί κυλᾷ
στρατιῶτες γιά τό θεῖο ὄνειρό σου.

Ἄθαν. Δεικτάκης

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Έκλογή νέου Μητροπολίτου εις τήν Ἱερά Μητρόπολη Κισάμου & Σελίνου.

Μετά τήν οικειοθελή παραίτηση διά λόγους υγείας καί γήρατος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας πρ. Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ειρηναίου καί ἀφοῦ αὐτή ἔγινε ἀποδεκτή ἀπό τήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἐξελέγη τήν 4η Ὀκτωβρίου 2005 “διά ψήφων κανονικῶν γενομένων” νέος Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου ὁ Πρωτοσύγκελλος αὐτῆς καί Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας Πλατάνου Κισάμου Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Ἀνδρονικάκης.

Ἡ ἐκλογή αὐτή ἔγινε δεκτή ἀπό τοὺς χρι-

στιανούς καί τῶν δύο Ἐπαρχιῶν μας μέ πολλή χαρά, ἀφοῦ ἡ προσωπικότητα καί τό ἔργο τοῦ νέου Μητροπολίτου εἶναι γνωστά σέ ὅλους ἐξαιτίας τοῦ ὅτι ὑπῆρξε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἔφημέριος τῆς Ἐνορίας Πλατάνου Κισάμου καί ἐκπαιδευτικός στό Ἐνιαῖο Λύκειο καί στό ΤΕΕ Κισάμου.

Τό ἔσπερας τῆς ἴδιας ἡμέρας καί μετά τό μικρό μήνυμα πού ἔδωσε ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης εἰς τήν ἔδραν αὐτῆς, τό Ἡράκλειον, στήν Ἱερά Μονή Γωνιάς, Μονή τῆς μετανόιας τοῦ νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου μας, συγκεντρώθηκαν Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, Ἱερεῖς ἀπ’ ὅλη τή νῆσο καί πλῆθος φίλων καί γνωστῶν τοῦ ἐμφηφισμένου νέου Ἐπισκόπου γιά νά τοῦ εὐχηθοῦν.

Τελετή Μεγάλου Μηνύματος

Τήν Παρασκευή 7 Ὀκτωβρίου 2005, παραμονή τῆς Χειροτονίας τοῦ νέου Μητροπολίτου μας, ἔγινε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ στό Ἡράκλειο, ἡ Τελετή τοῦ Μεγάλου Μηνύματος, κατά τήν ὁποῖαν ὁ νεοεκλεγείς Μητροπολίτης ἔδωσε τήν ὁμολογίαν Πίστεως ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί παραλλήλως ἀπεδέχθη τήν ἐκλογήν του εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κισάμου καί Σελίνου.

**Χειροτονία εις Ἐπίσκοπον
τοῦ ἔψηφ. Μητροπολίτου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. Ἀμφιλοχίου.**

Τό Σάββατο, 8 Ὀκτωβρίου 2006, στόν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Μηναῖ Ἡρακλείου Κρήτης, ἐγίνε ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου Ἀνδρονικάκη.

Παρόντα ἦταν ὅλα τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ.κ. Μελίτων, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Ἄνθιμος, ὡς ἐπίσης καί ὁ πολυσέβαστος Γέροντας πρώην Κισάμου καί Σελίνου κ. Εἰρηναῖος.

Ἀπό νωρίς τό πρῶν συγκεντρώθηκε πλῆθος κόσμου τόσον ἀπό τίς δύο Ἐπαρχίες Κίσαμο καί Σέλινο, ὅσον καί ἀπό ἄλλα μέρη ἐντός καί ἐκτός Κρήτης, ὁ ὁποῖος μέ μεγάλη χαρά καί συγκίνηση παρακαλοῦθησε τήν Χειροτο-

νία τοῦ νέου Ποιμενάρχου τῆς Μητροπόλεως μας.

Συγκίνηση μεγάλη καί θαυμασμό προκάλεσε ὁ Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀμφιλοχίου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στήν προσωπική του κλήση, στούς ἀνθρώπους πού τόν βοήθησαν στήν μέχρι τώρα πορεία του, καί στούς σταυρούς τῆς ζωῆς του.

Μετά τήν Θ. Λειτουργία ἡ Ἱ. Μονή Γωνιάς παρέθεσε γεῦμα πρός ὄλους τοὺς παρευρισκόμενους στό κέντρο “Κουρήτες”, στό ὁποῖο καί φιλοξενήθηκαν περί τά 2.000 ἄτομα.

**Πρώτη Ἀρχιερατική Λειτουργία
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας
κ.κ. Ἀμφιλοχίου
στήν Ἱ. Μονή
Παναγίας Καλυβιανῆς.**

Τήν πρώτη του Θεία Λειτουργία, ὡς Ἐπίσκοπος, τέλεσε τήν Κυριακή, 9 Ὀκτωβρίου 2006, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Καλυβιανῆς, συμπροσευχομένων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου, Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου, Ρόδου κ. Κυρίλλου, Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κνωσοῦ κ. Εὐγενίου. Στή διάρκεια τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τόν Πανάγαθο Τριαδικό Θεό γιά τή ὑψίστη δωρεά, αὐτήν τῆς Ἀρχιερωσύνης, εἰς τήν ὁποία τόν ἀνέδειξε καί μέ πολύ συγκίνηση ἐκφώνησε τό “*Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καί εἶδε...*”.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας συμμετεῖχε σέ ἐκδήλωση πρός τιμῆν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου.

**Ἡ Ἐθνική Ἐορτή τῆς 28ης
Ὀκτωβρίου στό Ρέθυμνο.**

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Ἀνθίμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας συλλειτουργῆσε μετά τοῦ Ποιμενάρχου τῶν Ρεθυμνίων εἰς τόν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναό τῶν Τεσσάρων Νεομαρτύρων Ρεθύμνου, ὅπως καί κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου ιεράρχου χειροθέτησε σε Πρωτοπρεσβύτερο τόν Ἐφημέριο τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγ. Τεσσάρων Νεομαρτύρων π. Νικόλαο Νικηφόρο. Ἐν συνεχείᾳ παρηκολούθησε τήν παρέλασιν καί τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας

έλαβε μέρος στην λιτάνευση τών Τιμών καρῶν τών Ἁγ. Τεσσάρων Νεομαρτύρων, στην ὁποία ἐκτός τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ κ. Εὐγένιος.

Ἐπίσκεψη εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολη Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων.

Τήν Κυριακή, 5 Νοεμβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου ἐπισκέφθηκε τό Σπήλι, ἔδρα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί τόπο διακονίας του κατά τά ἔτη 1990-1996, ἐπ' εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 13ης ἐπετείου ἀπό τόν ἐγκαταστάσιμό τοῦ Ἱ. Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τών Ἁγ. Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης.

Στό Ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος μέ λόγους ἀγάπης καλοσῶρισε τόν νέο Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ἀναφέρθηκε στην ἐκεῖ διακονία του ὡς κληρικοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί τοῦ πρόσφερε ἕνα σέτ ἐγκολπίων καί μία ἀρχιερατική μήτρα. Βαθύτατα συγκινημένος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας εὐχαρίστησε τόν Ἅγιο Λάμπης γιά τήν ἀγάπη του καί τοῦ πρόσφερε μέ τή σειρά του ἕνα ἀρχιερατικό ἐγκόλπιο.

Διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Μετά τήν ὀλοκλήρωση τών τυπικῶν διαδικασιῶν, δηλαδή, ὑπογραφή Προεδρικοῦ Δια-

τάγματος καί δημοσίευση στην Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ νέου Μητροπολίτου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κισιάμου & Σελίνου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος μετέβη στήν Ἀθήνα, τήν 7η Νοεμβρίου 2005, ὅπου ἔδωσε τόν νενομισμένον ὄρκον ἐνώπιον τοῦ ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, Σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνίας & Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναίου. Παρόντες ἦταν καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης & Αὐλοποτάμου κ. Ἄνθιμος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ κ. Εὐγένιος, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Γωνιάς Πανοσ. Ἀρχιμ. Χρῦσανθος Κελαϊδῆς, κληρικοί καί λαϊκοί γνωστοί τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Πολιοῦχου Ἡρακλείου.

Τήν Παρασκευή 11 Νοεμβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, μετέβη καί συλλειτούργησε μέ τούς λοιπούς Ἀρχιε-

ρείς της Ἐκκλησίας Κρήτης στὸν πανηγυρίζοντα καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, πολιούχου Ἡρακλείου.

**Ἡ Τελετή Ἐνθρονίσεως τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας
κ.κ. Ἀμφιλοχίου στήν ἔδρα τῆς Μη-
τροπόλεως στό Καστέλλι
τὴν 13ην Νοεμβρίου 2005.**

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα καί μέ τή συμμετοχή πλήθους κό-

σμου, ἔγινε τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 13 Νοεμβρίου 2005, ἡ Τελετή Ὑποδοχῆς καί Ἐνθρονίσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ. Ἀμφιλοχίου στήν Μητρόπόλῆ του.

Πρώτη στάση τῆς πομπῆς ἡ

ὁποία εἶχε σχηματιστεῖ ἀπό τούς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί τό νέο Μητροπολίτη, ἔγινε στά ὄρια τῆς Μητροπόλεως, στὸν Ταυρωνίτη Κισάμου, ὅπου τόν καλοσώρισαν οἱ Δήμαρχοι Ταυρωνίτη κ. Νικόλαος Μπομπολάκης, Κολυμβαρίου κ. Ἐμμανουήλ Ροσμαρῆς καί Καντάνου κ. Κωνσταντῖνος Κονταδάς, καθώς καί πλήθος χριστιανῶν ἀπό τίς περιφέρειες τῆς ἀνατολικῆς Κισάμου καί τοῦ Σελίνου.

Δεύτερη στάση τῆς πομπῆς ἔγινε στό Κολυμβάρι, ὅπου τό νέο Μητροπολίτη καί τήν συνοδεία του καλοσώρισαν ὁ Δήμαρχος Κολυμβαρίου κ. Ἐμμανουήλ Ροσμαρῆς καί ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας Αἰδεσ. Διονύσιος Νταουντάκης. Καί ἐδῶ, στό Κολυμπάρι, πολὺς κόσμος περίμενε νά καλοσωρίσει καί νά πάρει τήν εὐχή τοῦ νέου Ποιμενάρχου τῆς Μητροπόλεως.

Τελευταία στάση ἡ ἔδρα τῆς Μητροπόλεως τό Καστέλλι, ὅπου ὅλες οἱ Ἀρχές τοῦ Τόπου, ὁ Κληρὸς καί ὁ Λαός τῶν Ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου, ὡς καί μεγάλο πλῆθος ἀπό πολλά μέρη τῆς Κρήτης, ἦταν παρόντες γιά νά ὑποδεχτοῦν καί νά καλοσωρίσουν τό νέο Μητροπολίτη.

Παρῶν καί ὁ Γέροντας Μητροπολίτης Εἰρηναῖος, ὁ ὁποῖος μέ ἐμφανῆ τά σημεῖα τῆς συγκίνησης καί τῆς συναισθηματικῆς φόρτισης ἀπὸ ὅλα τά γεγονότα τῆς περιόδου αὐτῆς, ὑποδέχτηκε καί αὐτὸς τὸν διάδοχό του στὸν θρόνο τῆς ἱστορικῆς Μητρόπολης Κισάμου & Σελίνου καί τοῦ ἐνεχείρισε τὴν Ποιμαντορικὴ ράβδο.

Τόν νέο Ἐπίσκοπο καλοσώρισαν οἱ Δήμαρχοι: Κισάμου κ. Ἀνδρέας Βαρουχάκης, Μηθύμνης κ. Ἀνδρέας Βιολάκης, Ἴνναχωρίου κ. Κωνσταντῖνος Κουκουράκης καί Πελεκάνου κ. Γεώργιος Δερμιτζάκης. Ποίημα ἀφιερωμένο στὸν ἐνθρονιζόμενο Μητροπολίτη ἀπήγγειλε ὁ Λογοτέχνης - Ποιητῆς κ. Ἀθανάσιος Δεικτάκης.

Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀμφιλόχιος εὐχαρίστησε γιά τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ πού τοῦ ἐπεφύλαξαν Κληρὸς καί Λαός στήν ἱστορικὴ γιά τὴν Μητρόπολη αὐτὴ ἡμέρα καί τόνισε τὴ διάθεση διακονίας καί προσφορᾶς στοιχεῖα μέ τά ὁποῖα ἔρχεται νά ποιμάνει τό Ποίμνιο τῶν Ἐπαρχιῶν του.

Στὸν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὅπου κατέληξε ἡ πομπή, ἔγινε ἡ Τελετὴ Ἐνθρονίσεως καί ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωση τῆς σχετικῆς Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου καί τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος διὰ τοῦ ὁποῖου καθίσταται ὁ Σεβ. Ἀμφιλόχιος Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου.

Ἀκολούθησαν οἱ ὁμιλίες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Νεκταρίου, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, τοῦ πρώην Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ. Εἰρηναίου, τοῦ Αἰδεσ. Εὐαγγέλου Σφακιανάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου, ἐκ μέρους τῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεως, τῶν Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Περιφέρειας Κρήτης κ. Σεραφεῖμ Τσόκα, τοῦ Νομάρχου Χανίων κ. Γεωργίου Κατσανεβάκη, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης κ. Ἀλεξ. Παπαδεροῦ, τοῦ κ. Νικολάου Νεονάκη ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Θεολόγων Κρήτης, τοῦ κ. Νικολάου Παπαδοπεράκη, ἐκ μέρους τῶν διδασκόντων καί διδασκομένων τοῦ Ἐνιαίου Λυκείου Κισάμου, τῆς κ. Χρυσούλας Μπουλάκη, ἐκ μέρους τῶν Γυναικείων Συλ-

λόγων τῆς Μητροπόλεως, τῆς κ. Βασιλικῆς Ἀποστολάκη, ἐκ μέρους τῶν νέων τῆς Μητροπόλεως καί τέλος, ὠμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖος ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου καί ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου.

Τελευταῖος ὁ Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου, ὁ ὁποῖος μέ βαθειά συγκίνηση εὐχαρίστησε ὅλους ὅσους παρευρέθησαν στήν Τελετή τῆς Ἐνθρονίσεώς του, στίς κορυφαῖες αὐτές στιγμές τῆς ζωῆς του καί τῆς ζωῆς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καί ζήτησε τήν προσευχή ὄλων γιά τήν εὐόδωση τῆς ὑψηλῆς διακονίας πού Χάριτι Θεῖα ἀναλαμβάνει.

Ἡ πρώτη Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κισάμου.

Τήν πρώτη Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία στήν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως στό Καστέλλι καί στόν Ἱ.Ν. τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος τήν 20η Νοεμβρίου 2005. Στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε στό πολυπληθές ἐκκλησίασμα μέ συγκίνηση γιά τό μεγάλο δῶρο, αὐτό τῆς Ἀρχιερωσύνης πού τοῦ χάρισε ὁ Θεός, εὐχαρίστησε γιά τήν ἀγάπη καί τήν θέρμη τῶν ἐκδηλώσεων τῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπόλεως πρός τό πρόσωπό του τό διάστημα τῆς ἐκλογῆς, χειροτονίας καί ἐνθρονίσεώς του καί κάλεσε ὅλους νά μείνουν κοντά στήν ἐκκλησία, τήν μόνη κιβωτό τῆς σωτηρίας.

Ἡ Ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου στά Χανιά.

Στόν πανηγυρίζοντα καθεδρικό Ναό τῆς πόλεως τῶν Χανίων συλλειτουργῆσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνίας & Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναίου, μαζί μέ τούς Σεβασμιώτατους Ἀρχιερεῖς Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖον, Λάμπης Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖον καί Ἀρχαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέαν.

Ἰδιαίτερη εὐλογία ὑπῆρξε ἡ παρουσία τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία μεταφέρθηκε ἐκ τῆς Ἱ. Μεγίστης Μονῆς Βατοπεδίου Ἀγίου Ὁρους πρός προσκύνησιν καί εὐλογία τῶν χιλιάδων πιστῶν πού συνέρρευσαν γιά νά τήν προσκυνήσουν.

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου.

Τήν 23η Νοεμβρίου, Ἑορτή τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐόρτασε καί τά πρῶτα ὀνομαστήριά του ὡς Ἐπίσκοπος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, ὁ ὁποῖος τέλεσε τόν Ἑσπερινό τῆς Ἑορτῆς στήν Ἱ. Μονή Γωνιάς καί ἀκολούθως δέχτηκε τίς εὐχές τῶν χριστιανῶν. Τήν ἐπομένη, ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς, τέλεσε Ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Μετά τή Θ. Λειτουργία προσέφερε γεῦμα σέ ὅσους ἦρθαν νά τοῦ εὐχηθοῦν γιά τά ὀνομαστήριά του, καί τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ἐδέχθη εὐχές εἰς τήν Ἱ. Μονήν Γωνιάς.

Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου εἰς τό Φανάριον.

Τήν 28η Νοεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος μετέβη εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν, προκειμένου νά ὑποβάλλει τά σέβη του εἰς τόν Προκαθήμενον τῆς Ὁρθοδοξίας τόν Οἰκουμηνικόν

ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ, ὡς νέος Ἐπίσκοπος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης τόν συνόδευσαν εἰς τό Φανάριον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος καί τόν παρουσίασε εἰς τήν Α.Θ.Π. καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἄνδρέας.

Τήν 30ην Νοεμβρίου, Ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καί θρονικήν Ἑορτήν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου ἔλαβε μέρος εἰς τό Πατριαρχικόν συλλεῖτουργον μετά πολλῶν Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου τό ὁποῖον ἐτελέσθη εἰς τόν πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ 1η Ἱερατική Σύναξις τῶν Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τό Σάββατον 10 Δεκεμβρίου 2005 πραγματοποιήθηκε ἡ πρώτη Ἱερατική Σύναξις τῶν Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας μετά τήν ἐκλογή καί ἐνθρόνιση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου.

Τό πρωῒ τελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στήν ὁποία συλλειτούργησαν σχεδόν ὅλοι οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως μέ τόν νέον Ἐπίσκοπον τῶν καί ἀκολούθως ἔγινε στούς χώρους τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Ἐπισκόπου μέ τούς Κληρικούς τῆς Μητροπόλεως στούς ὁποίους δόθηκαν οἱ πρώτες κατευθυντήριες ὁδηγίες σέ λειτουργικά, ἐνοριακά καί πρακτικά θέματα τῆς Ἐνοριακῆς ζωῆς καί δράσης τῶν.

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Πολιούχου καί Προστάτου τῆς πόλεως τοῦ Καστελλίου.

Τή Δευτέρα, 12 Δεκεμβρίου 2005, Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, τελέσθη μεῖ ἰδιαιτέρη λαμπρότητα ἢ πανηγυρίς τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγ. Σπυρίδωνος, Πολιούχου τῆς πόλεως τοῦ Καστελλίου.

Ἀφ' ἑσπέρας τελέσθη Πανηγυρικός Ἑσπερινός εἰς τόν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος.

Τήν κυριώνυμο ἡμέρα τελέσθη Ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο, συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναίου, Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου καί Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Ἀνθίμου.

Τήν Πανηγυρική Θ. Λειτουργία παρακολούθησαν ὁ Νομάρχης Χανίων κ. Γεώργιος Κατσανεβάκης, οἱ Πολιτικές, Στρατιωτικές καί Ἀστυνομικές Ἀρχές τοῦ Νομοῦ, οἱ Ἀρχές τοῦ τόπου καί πλῆθος κόσμου. Μετά τή Θ. Λειτουργία ἔγινε ἡ καθιερωμένη λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς καί θαυματουργοῦ εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος στούς κεντρικούς δρόμους τῆς πόλεως τοῦ Καστελλίου.

Ἐπισκέψεις τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου κ. Ἀμφιλοχίου σέ Σχολεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τό διάστημα ἀπό 19 ἕως 23 Δεκεμβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος ἐπισκέφθηκε ὅλα τὰ Σχολεῖα καί τῶν δύο βαθμίδων (πρωτοβάθμιας καί δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης) τῶν Ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου, γιά νά γνωρίσει καί νά εὐχηθεῖ στά

Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Θεοφανείων καί ἡ ρήσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στό Καστέλλι.

παιδιά ἐν ὄψει τῶν Ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου. Μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἐπισκέψεων τοῦ αὐτῶν μοίρασε στούς ἐκπαιδευτικούς καί στά παιδιά τῶν Δημοτικῶν, Γυμνασίων καί Λυκείων ἓνα δῶρο-ἐνθύμιον τῆς Ἐνθρονίσεώς του, στά δέ παιδιά τῶν Νηπιαγωγείων καί Παιδικῶν σταθμῶν διάφορα παιχνίδια.

Ἡ νυκτερινή Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία στό Σπήλαιο Μαραθοκεφάλας Σπηλιᾶς Κισάμου.

Συνεχίζοντας τήν πολύ ώραία παράδοση τοῦ προκατόχου του Σεβ. Εἰρηναίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος τέλεσε τή νυκτερινή Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία στό Σπήλαιο Μαραθοκεφάλας Σπηλιᾶς Κισάμου, εἰς τό ὅποϊον κάθε χρόνο συρρέει πλῆθος εὐσεβῶν χριστιανῶν γιά νά παρακολουθήσουν τήν κατασκευαστική αὐτή Θεία Λειτουργία καί νά ζήσουν λίγο ἀπό τό μυστήριο τῆς χειμωνιάτικης ἐκείνης νύκτας πού γεννήθηκε ὁ Σωτήρας Χριστός στή γῆ.

Τήν ἐπομένη, ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων χοροστάτησε στόν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος Καστελλίου Κισάμου, ὅπου μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας μίλησε καί εὐχήθηκε στούς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς Ἐνορίας αὐτῆς.

Γεύματα Ἀγάπης

Ἡ Μητρόπολις μας μέ τήν εὐκαιρία τῶν Ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου προσέφερε γεύματα ἀγάπης, σέ οικονομικούς μετανάστες πού βρίσκονται καί ἐργάζονται στήν περιοχή μας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος τέλεσε τή Θ. Λειτουργία τῶν Θεοφανείων καί τήν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί μετά τό πέρας τῶν Ἀκολουθιῶν αὐτῶν μετέβη ὅλο τό ἐκκλησίασμα εἰς τήν παραλία τοῦ Τελωνείου ὅπου μαζί μέ τό ἐκκλησίασμα τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐγίνε ἡ ρήσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ὁ καθαγιασμός τῶν ὑδάτων.

Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυρίλλου.

Τήν Κυριακή 15 Ἰανουαρίου 2006, ἡ Μητρόπολις μας τέλεσε τό ἐννεάμηνο Μνημόσυνο τοῦ

μακαριστού Μητροπολίτου Γορτύνης και Ἀρκαδίας Κυρού Κυρίλλου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως μας κατά τό διάστημα 1975 - 1979.

Στή Θεία Λειτουργία πού τελέσθηκε στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, συλλειτουργήσαν καί οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖος, Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος καί Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακάριος. Ἀκολούθησε γεῦμα στά Ἴδρύματα τῆς Μητροπόλεως.

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου.

Τήν Κυριακή ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, ἑόρτασε τά ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Τιμόθεος. Στήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία πού τελέσθηκε στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου καί συλλειτουργήσαν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος.

Ἡ Ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς Ἑορτῆς τῶν τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κισάμου, ὅπου τό ἀριστερό κλίτος εἶναι ἀφιερωμένο στή μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τή Θ. Λειτουργία παρηκολούθησαν διδάσκοντες καί διδασκόμενοι τῶν Σχολείων τῆς πόλεως καί τῶν δύο βαθμίδων πρός τοὺς ὁποίους μετά τό πέρας αὐτῆς ὠμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τονίζοντας τή σημασία τῆς σχολικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς.

Στή συνέχεια παρετέθη γεῦμα σ' ὅλους τοὺς ἐκπαιδευτικούς στοὺς χώρους τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως.

Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου στό Κάρδιφ τῆς Οὐαλίας.

Τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Φεβρουαρίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος μετέβη στό Κάρδιφ τῆς Οὐαλίας, προσκεκλημένος τῆς ἐκεῖ Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος Κάρδιφ καί περιχώρων, ὅπου καί λειτούργη-

σε στόν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Ἑνορίας Κάρδιφ, στήν ὁποία εἶχε χρηματίσει ἡμερήσιος κατά τήν περίοδο τῶν μεταπτυχιακῶν τοῦ σπουδῶν, γενόμενος δεκτός μέ πληθος ἐκδηλώσεων ἀγάπης καί τιμῆς. Κατά τήν ἐκεῖ παραμονήν του εἶχε τήν

εὐκαιρία νά συντήσει πρόσωπα γνωστά καί πεφιλημένα τῆς διασποράς νά ἀνταλλάξει σκέψεις μαζί τους καί νά τοὺς εὐχηθεῖ γιά τό νέο ἔτος. Παράλληλα συναντήθηκε καί νά συνομίλησε μέ τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Θαυτείρων καί Μεγ. Βρετανίας κ.κ. Γρηγόριο.

Ἱερά Πανήγυρις τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους στόν Πλάτανο Κισάμου.

Τήν Παρασκευή 10 Φεβρουαρίου 2006, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος τέλεσε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στήν Ἑνορία τοῦ Ἱ.Ν. Μεταμ. Σωτήρος Πλατάνου Κισάμου, Ἑνορία εἰς τήν ὁποίαν ὑπηρέτησε ὡς Ἑφημέριός της ἕως τήν ἐκλογή του εἰς Ἐπί-

σκοπον.

Μετά τό πέρας τής Θ. Λειτουργίας εκπρόσωποι Συλλόγων καί Φορέων τόν καλοσώρισαν μέ θερμά λόγια τονίζοντας πώς θά παραμείνει στίς καρδιές των ως ό δικός των άνθρωπος καί Έπίσκοπος των. Η Ένορία τοῦ προσέφερε ως δῶρο μία έπισκοπική μήτρα. Ό Σεβασμιώτατος εύχαρίστησε όλους τούς παρευρισκόμενους, μίλησε μέ συγκίνηση γιά τίς πρώτες του Λειτουργίες στήν Ένορία αὐτή καί τόνισε πρὸς όλους τήν αγάπη καί τήν εύγνωμοσύνη του. Παράλληλα παρουσίασε στούς Ένορίτες Πλατάνου τό νέο Έφημέριό π. Ίωάννη Στυλιανουδάκη, ό όποϊος κατάγεται από τήν Έπαρχία Κισάμου καί ύπηρετοῦσε μέχρι πρότινος εἰς τήν Ί.Μ. Λάμπης, Συβρίτου & Σφακίων καί εύχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων γιά τήν χορήγηση απολυτηρίου γράμματος στόν π. Ίωάννη προκειμένου αὐτός νά διακονήσει τήν Έπαρχία του.

Άκολούθησε πλούσιο γεῦμα προσφορά τής Ένορίας σέ όλους τούς παρευρισκόμενους.

Έκδήλωση στίς Βουκολιές γιά τή μάχη τοῦ Πύργου.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στίς Βουκολιές Κισάμου τήν 11η Φεβρουαρίου 2006 καί στή

συνέχεια Τρισάγιο στή μνήμη τῶν θυμάτων τής μάχης τοῦ Πύργου Βουκολιῶν, παρακολούθησε δέ έκδήλωση πού ώργάνωσε ό Δῆμος καί ή Ένορία Βουκολιῶν επί τή εύκαιρία τής έπετείου τής ήρωϊκῆς μάχης τοῦ Πύργου Βουκολιῶν.

Κουρά Μοναχοῦ καί Χειροτονία εἰς Διάκονον τοῦ π. Βαρθολομαίου Ξερουδάκη.

Τήν Παρασκευή 17η Φεβρουαρίου 2006 ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος τέλεσε τήν Κουρά τοῦ Δοκίμου τής Ί.Μ. Γωνιάς Εὐαγγέλου Ξερουδάκη καταγομένου έκ Σελλίων Άμαρίου Ρεθύμνης. Στό νέο μοναχό δόθηκε τό όνομα Βαρθολομαῖος. Παρόν στήν Κουρά καί συμπροσευχόμενος ἦταν καί ό Θεοφ. Έπίσκοπος Κνωσοῦ κ. Εὐγένιος.

Τήν έπομένη, Σάββατο 18η Φεβρουαρίου 2006, κατά τή Θεία Λειτουργία τέλεσε τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ μοναχοῦ Βαρθολομαίου, συλλειτουργούντως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου καί συμπροσευχομένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καί Άρκαδίας κ. Μακαρίου.

Μετά τή Θεία Λειτουργία ή Ί.Μ. Γωνιάς παρέθεσε γεῦμα σέ όλο τό έκκλησίασμα.

Δ Ω Ρ Ε Ε Σ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Νικόλαος Ρεβελάκης	60 Εὐρώ
Ἐμμανουήλ Κοτσιφάκης εἰς μνήμην Περικλῆ Μπαχουντάκη	15 Εὐρώ
Φώτιος Λαμπρινάκης εἰς μνήμην τῆς μητρός του Γεωργίας	400 Εὐρώ
Γεωργία Γαλανάκη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἰωάννου	200 Εὐρώ
Δήμητρα Μυλωνάκη	60 Εὐρώ
Αἰδ. Κωνσταντῖνος Δονταδάκης εἰς μνήμην τῆς μητρός του Εὐγενίας	100 Εὐρώ
Ἰωάννης Κανατάκης	100 Εὐρώ
Γεώργιος Γιακουμάκης εἰς μνήμην Ἀναστασίου καί Μαρίας	20 Εὐρώ
Εὐτύχιος Τζατζιμάκης εἰς μνήμην συζύγου του Γεωργίας	100 Εὐρώ
Γεωργία Φαραντάκη εἰς μνήμην συζύγου της Χριστοφόρου	50 Εὐρώ
Οἰκογένεια Ἡλία Κακαουνάκη εἰς μνήμην του	200 Εὐρώ
Κωνσταντῖνος Ἀρχοντάκης εἰς μνήμην Ἰωάννου Βρόντου	50 Εὐρώ
Θεόδωρος Φωτάκης εἰς μνήμην μητρός του Μαρίας	200 Εὐρώ
Ἀλέξης Λεντάρης εἰς μνήμην πατρός του Παναγιώτου	250 Εὐρώ
Αἰκατερίνη Σαριδάκη εἰς μνήμην Κλέαρχου Μαρκαντωνάκη	150 Εὐρώ
Χαρίλαος Μιχελάκης εἰς μνήμην Στυλιανοῦ Μπερεδάκη	50 Εὐρώ
Κωνσταντῖνος Φραγκιαδάκης εἰς μνήμην Στυλιανοῦ Μπερεδάκη	50 Εὐρώ
Μαθιός Νικολαράκης εἰς μνήμην Στυλιανοῦ Μπερεδάκη	40 Εὐρώ
Ἀναστασία Μπαουλάκη	30 Εὐρώ
Αἶδес. Μιχαήλ Ἀμοργιανός	40 Εὐρώ
Γεώργιος καί Ἀχιλλέας Δεσποτάκης εἰς μνήμην τῶν γονέων των	100 Εὐρώ
Εἰς μνήμην Νικολάου Πιμπλῆ ἢ οἰκογένεια Γεωργίου Πιμπλῆ	500 Εὐρώ
Ἡλίας Μαζοκοπάκης εἰς μνήμην τοῦ πατρός του Εὐαγγέλου	200 Εὐρώ
Χαράλαμπος Φουντουλάκης εἰς μνήμην τῶν γονέων του	100 Εὐρώ
Δέσποινα Σημαντηράκη - Παρασκάκη εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ της Γεωργίου Σημαντηράκη	150 Εὐρώ
Βασίλειος Κατάκης καί Βιργινία Μανουσογιαννάκη εἰς μνήμην τῶν γονέων των	50 Εὐρώ
Ἐλευθερία Ναναδάκη εἰς μνήμην Γεωργίου Ναναδάκη	150 Εὐρώ
Ἀρχόντισσα Ναναδάκη εἰς μνήμην Γεωργίου Ναναδάκη	300 Εὐρώ
Αἰδ. Κωνσταντῖνος Μουντάκης εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Ἀντωνίου	500 Εὐρώ
Κωνσταντῖνος καί Ἐμμανουήλ Πατερομιχελάκης εἰς μνήμην τῆς μητρός των Πηνελόπης	400 Εὐρώ
Πρεσβυτέρα Ἄννα Λουπασάκη	100 Εὐρώ
Μαρία Τερεζάκη	120 Εὐρώ
Σύλλογος Κυριῶν & Δεσποινίδων Κισάμου	500 Εὐρώ
Ἑλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός (Τμήμα Κισάμου)	500 Εὐρώ
Κυριακή Φραγκεδάκη	100 Εὐρώ
Οἶκογ. Διονυσίας Τυράκη εἰς μνήμην Γεωργίου Τυράκη	100 Εὐρώ
Στυλιανός Τζανάκης	100 Εὐρώ
Κούλα καί Καίτη Χατζναγγελῆ εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ των Εὐαγγέλου Χατζναγγελῆ	200 Εὐρώ
Ἑταιρεία PAPER AXON	500 Εὐρώ

